

letnik XX - št. 5, maj 2013

Glasilo občine Trzin

odsev odseva

Lahko smo ponosni na razvitost občine

S Florjanovim sejmom zadovoljni

Zahteva za referendum

Pionirke prve, mlajše pionirke druge

N NEPREMICNINE.NET

95% vseh iskalcev nepremičnin obišče portal Npremicnine.net

280.000 različnih obiskovalcev mesečno

več kot 40.000 nepremičnin, zbranih na enem mestu

4.000 oglaševalcev

**OBLIKE OGLAŠEVANJA
NA STRANI NEPREMICNINE.net**

- grafični oglas 728 x 90 točk in 160 x 600 točk na vseh straneh
- grafični oglas 200 x 150 točk na vseh straneh
- grafični oglas 468 x 80 točk med izpisi oglasov

Marsanaš

Frizerski salon
Marsanas

Svetujemo Vam in nudimo vse ženske, moške in otroške storitve: striženje, barvanje, trajna ondulacija, nega las, podaljševanje las...

Naši glavni prioriteti sta zdravi lasje in zadovoljstvo stranke.

Delamo z vrhunskimi znamkami barv Majirel in Richess.

Delovni čas:
pon.-pet.: 7-20 ure
sob.: 8-14 ure
Tel: 051 668 595

Vabljeni!

Vreme po EVROPI?

Vreme na HRVAŠKEM?

Vreme v SLOVENIJI?

vreme-info.si

VREMENSKI PORTAL za SLO | HR | EU

Znamo stopiti skupaj?

Poskočne melodije lukovške pihalne godbe so nas spet zbudile v trzinski praznični maj. Mesec velikih trav je v Trzinu natrpan z veselimi dogodki, ki se raztegnejo še naprej v zgodnje poletje, vse dokler zadnjič ne odzvoni šolski zvonec in se raztepemo po dopustniških poteh. Ob trzinskem prazniku se zavemo, da ima naš kraj že dolgo zgodovino. Pred davnimi 740 leti je bil napisan najstarejši ohranjeni dokument z omembo imena našega kraja, vendar najdbe arheologov poselitev Trzina postavljajo še precej dlje v prazgodovino. Koliko čudovitih zgodb bi lahko prebrali, če bi jih vestno beležili! Bilo je veliko lepega pa tudi manj lepega, težkega in tudi žalostnega. Našim prednikom ni bilo posejano z rožicami, pa so bili klenci borci za preživetje. Kraj se je razvijal, širil in bogatil. Lepo je zdaj v našem kraju, saj je veliko lepih hiš, zelenja, cvetja in življenja.

Žal tudi zdaj ni vedno vse tako, kot bi moralo biti. Zaradi gospodarske krize se razmere še celo zaostrujejo in slabšajo. Pa vendar imamo kar nekaj razlogov za praznovanje in zadovoljstvo. Še vedno je življenje v Trzinu lahko lagodno in kakovostno. Za otroke je v vrtcih in šolah dobro poskrbljeno, tudi pogoji za prijetnejše življenje starostnikov so verjetno

med najboljšimi v državi. Zelo bogato je kulturno in društveno življenje, veliko je najrazličnejših prireditev. Te so skoraj za vse okuse in potrebe. Tudi pogoji za šport in druge prostočasne dejavnosti so kar dobri, po urejenosti komunale smo med najuspešnejšimi v državi, pa vendar se prav tu kažejo potrebe, in bi bilo dobro, če bi še kaj izboljšali, še zlasti prometne povezave.

Želja je še dosti, vendar verjamem, da bomo počasi, drugo za drugo lahko odklučkali potrebe, ki so zapisane na prednostni lestvici prihodnjih naložb v občini. Manj smo lahko zadovoljni s političnim vzdušjem v Trzinu. Verjetno na to vplivajo že tudi prihodnje lokalne volitve, ki se vse bolj bližajo. Številne dogodke in pojave v občini bi lahko pripisali že tudi pripravam na te volitve. Vse bolj je opazna nestrpnost, tekmovalnost in celo sovražnost. Vse te slabše stvari so nepotrebne. Trzin je še vedno ena najmanjših občin, delitve med ljudmi, sovraštvo in maščevalnost pa se na tak ali drugačen način dotaknejo vsakega izmed nas. Ni tako daleč do sosedu, da se ne bi mogli poslušati. Skoraj vsi se lahko še vedno poznamo med seboj. Edino prav bi bilo, če bi znali stopiti skupaj, predvsem pa če bi znali poslušati in upoštevati drug drugega. Zdi se, da nam manjka prav tega.

Pravijo, da je demokracija naporna in težka stvar. Nekateri menijo, da popolne demokracije sploh ni, saj naj bi vedno potrebovali voditelje. Verjetno je res, da vsaka čreda potrebuje vodnika, vendar se tudi tisti, ki niso v ospredju, z dobrim informiranjem lahko bolje odločajo in tudi sodijo poteze vodilnih. Vsem to mogoče ni všeč, vendar je to vseeno način, da se izognemo enoumju, kakršna so v zgodovini že pripe-

ljala do težkih napak. Saj ni treba, da takoj pomislimo na pošastnost totalitarnih režimov, kot jih poznamo na primer Severni Korejci, ki so jih gojili Nemci in Rusi med in po drugi svetovni vojni, takih primerov je dosti tudi v naši bližnji in daljni preteklosti in tudi okolici. Tudi na državni ravni skušajo marsikje doseči 110 in večodstotno soglasje. To so neumnosti, ki ne pomenijo dobrega. Prav bi bilo, da bi se temu vsaj v Trzinu znali izogniti.

Verjamem, da je prav nedavna pobuda za referendum v Trzinu plod takšnega nespoštovanja, neupoštevanja drugačnih pogledov, predvsem pa preslabega informiranja. Tisti, ki so imeli več informacij, so se lahko odločili bolj v skladu z dogovori z drugimi občinami, tisti pa, ki jim niso znali ustrezno pojasniti, zakaj so podražitve nujne, imajo pravico, da zahtevajo dodatne informacije in tudi smernice volivcev za odločanje. Če bi znali stopiti korak do drugega, če bi se potrudili in razumeli pomisleke in ponudili ustrezne podatke, ne bi bil potreben noben referendum. V sosednjih občinah so ponekod skoraj soglasno podprli spremembe, ponekod pa je tudi zaškripalo, tako kot v Trzinu.

Verjetno tokrat ne bomo deležni odločanja vseh volivcev o sprejetih podražitvah komunalnih storitev, spet pa bo ostal grenak priokus. Zdaj imamo v Trzinu vodilno politiko, ki se naježi, ko sliši drugačno razmišljanje nasprotnikov, in vse drugačne poglede že v prvem hipu ocenjuje kot napad na pravo razmišljanje in nase, na drugi strani pa imamo tiste, ki jim mogoče tudi po njihovi krivdi ni dan dostop do prav vseh pomembnih dejstev, vseeno pa prizadevno študirajo vse poteze vodilne skupine, jih ocenjujejo in skušajo najti razpoke in napake. Že skoraj nepomembna senca je lahko super priložnost za kritiko in napad vodilne usmeritve. V svojem pedantnem iskanju šibkih točk je opozicija včasih že kar preveč pikolovska in tudi nadležna. Pa vsega tega ne bi bilo treba, če bi znali preseči razvrščanje po pripadnosti. Ob strpnejših obravnavah bodočih nalog in usmeritev bi se lahko izognili vsem komičnim enoglasnim preglasovanjem. Lahko bi bilo več zadovoljstva, medsebojnega spoštovanja in občutka, da je delo dobro opravljeno. V takem bi bilo tudi praznovanje bolj veselo in slavnostno.

Urednik

Vabljeni na gasilsko veselico, ki bo 15. 6. 2013 ob 19. uri na ploščadi za KUD-om.
Zabaval vas bo ansambel Spomini. Za hrano in pijačo bodo poskrbeli trzinski gasilci.

Vljudno vabljeni!

ODSEV glasilo občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Zmago Knuplež, Brigita Ložar, Nataša Pavšek, Miha Pavšek, Emil Pevec, Iztok Plevelj, Ana Pirc, Majda Šilar, Dunja Špendal in Jožica Valenčak

Foto: **Andrej Nemeč**

Tehnično urejanje in tisk:
✂ **grafex** agencija | tiskarna

Trženje: **Grafex agencija**
Tel.: 041 617 927

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**

Glasilo izide enkrat mesečno in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408-4902

Gradivo za
junijsko
številko
oddajte
najkasneje
do

5. junija
2013

Slika na naslovnici
Živ žav na sejmu
Foto: Miro Štebe

Županov kotichek

Na zadnji seji občinskega sveta se je spet zgodil za trzinski občinski svet značilni konflikt med t. i. koalicijo oziroma županom na eni in opozicijo na drugi strani; nekateri menijo, da tudi zato, ker bodo že čez leto in pol naslednje občinske volitve. Povod za zaplet, v katerem je na strani opozicije prednjačil svetnik liste Za zeleni Trzin, ob nenadzorovanih izbruhih vseprek zmerjanja in omalovaževanja, zato sem bil podpisani dvakrat prisiljen prekiniti sejo za deset minut, je bil predlog uskladitve cen komunalnih storitev, oblikovan na podlagi Uredbe Vlade RS, ki je začela veljati 1. januarja 2013. Ko je naposled večina v občinskem svetu sklep o uskladitvi cen sprejela, so svetniki opozicije napovedali obstrukcijo nadaljnega poteka seje in zapustili sejno sobo. Nič nenavadnega, bi lahko rekli, opozicija po slovenskih občinah in še posebej v državnem zboru RS se obstrukcije pogosto poslužuje, bolj zanimivo je vprašanje, zakaj v Trzinu tolikšen odpor uskladitvi cen,

ki se ji glede na omenjeno uredbo občine sploh ne morejo izogniti, če vse druge občine sklepe o tem sprejemajo, kljub nejevolji in ponekod tudi s stisnjenimi zobmi, pa vendar v veliki večini brez težav in hujših pomislekov? Seveda vsi vemo, da je uredba prišla v najbolj nepravem času krize, kajti uskladitev cen, ki jo uredba v enem delu omogoča in v drugem delu zapoveduje (uvredba t. i. omrežnin), hočeš nočeš pomeni podražitev oziroma višje zneske na položnicah, ki jih mesečno dobivamo skupaj z računom za storitev dobave pitne vode, za kanalščino, za odvoz in odlaganje odpadkov ter za čiščenje odpadne vode. Vendar je potrebno upoštevati, da se bo s tem zgodilo samo to, kar se je na drugih področjih (dobava zemeljskega plina, električna energija) zgodilo že pred leti. Ta podražitev, ki bo ravno zato nekoliko bolj opazna, kot so bile postopne podražitve elektrike, je v največji meri posledica dejstva, da vlade enajst let niso dovolile usklajevanja cen na področju komunale z inflacijo in ne obračunavanja stroškov investicijskega vzdrževanja in obnavljanja komunalne infrastrukture. Razlog za to naj bi bil predvsem strah pred tem, kako bodo te cene vplivale na inflacijo. Dodatni vzrok pa je bil v tem, da so izvajanje storitev na področju gospodarskih javnih služb (komunale) odgovorne občine in njihova javna podjetja in ne država, za staranje in posledično propadanje komunalne infrastrukture pa se država preprosto ni zmenila, dokler nas EU ni opomnila, da je komunalna infrastruktura v Sloveniji v katastrofalnem stanju. Medtem pa je mirno dopuščala rast cen in uvajanje visokih omrežnin na področju elektrike, ker gre v največji meri za podjetja v državni lasti in tudi uvedbo omrežnin za distribucijo zemeljskega plina. Zdaj je, kot rečeno, prišla vladna uredba, ki zahteva uskladitev cen in uvedbo omrežnin, izračunanih na podlagi predpisanih formul, v letu dni. Te omrežnine bodo namenjene izključno investicijskemu vzdrževanju oziroma obnavljanju komunalne infrastrukture, za kar doslej sredstev v občinskih proračunih preprosto ni bilo in zato je ta infrastruktura postajala vse bolj zastarela in dotrajana, kar je bilo vzrok za nezanesljivost storitev, za velike izgube vode itd. Trzinci imamo v tem pogledu vsaj to prednost, da je bila poselitev Trzina v preteklosti pametno načrtovana, kar pomeni, da imamo v primerjavi z drugimi občinami v bistvu kratka omrežja (vodovoda in kanalizacije) in relativno veliko število priključkov na 1 km omrežja. To pomeni, da bomo v Trzinu plačevali mesečno 4,99 EUR (+ DDV) omrežnine za vodovod in 5,68 (+ DDV) za kanalizacijo. V vseh sosednjih občinah bodo plačevali precej več. Za vodovod v Mengšu 7,17 EUR (+ DDV), v Domžalah 8,1 EUR (+ DDV), v Lukovici 15,2 EUR (+ DDV) in v Moravčah 17,4 EUR (+ DDV); za kanalizacijo v Mengšu 6,9 EUR (+ DDV), v Domžalah 8,9 EUR (+ DDV), v Moravčah 10,8 (+ DDV) in v

Lukovici 17,3 EUR (+ DDV), in vendar so v vseh štirih občinah občinski svetniki vedeli in upoštevali, da sprejemajo odločitev, ki je pomembna za prihodnost, in so sklepe sprejeli povsod skoraj soglasno (v Mengšu res soglasno, v Domžalah z enim glasom proti itd.). Kajti zavedali so se, da s tem zagotavljajo kakovost storitev in oskrbe zase in svoje potomce, da bodo tudi oni pili čisto vodo in ne bodo imeli težav z odpadnimi vodami ipd. Če večina v občinskem svetu ne bi ravnala razumno in odgovorno, četudi se je zavedala, da sprejema odločitev, ki ne bo sprejeta z odobravanjem, bi občina Trzin morala iz proračuna vsako leto plačati 420.000 EUR subvencij na račun izpadlih omrežnin, kar pomeni več kot 10 % proračuna; ta denar bi morala odredi osnovni šoli, vrtcu, društvom, kulturi, športu in najbrž tudi gasilcem, kajti subvencije sme izplačevati samo iz tistega dela prilivov, ki je namenjen t. i. primerni porabi občine ne pa za investicije. Država bi namreč to vprašanje razlagala kot subvencije fizičnim osebam in ne kot investicijski strošek občine. Opozicija se je v našem primeru za razliko od opozicij v občinah Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in drugod po Sloveniji otrešla in jo prevladala na večinsko koalicijo. Zdaj bo najbrž izkoristila vse možnosti za to, da očrni podpisane in svetnike, ki so glasovali »za« in se sama predstavi kot dobronamerna opozicija, ki je želela zavarovati občane pred podražitvijo, o tem, kaj bi to pomenilo za občinski proračun ali čez leto, čez pet let, čez deset let za komunalno infrastrukturo, pa seveda ne bo pripravljena razmišljati in govoriti. Hkrati pa seveda ve, da bi ji bilo v primeru morebitne zmage na prihodnjih volitvah veliko lažje, saj bo neprijetna odločitev sprejeta in bo tudi veljala in morebitni novi župan in novi občinski svet s tem trdim orehom ne bosta imela več nobenih težav. Tako pač izgleda politika, tudi v okolju, kot je Trzin. Sprenevedanje!

Občinski praznik

A ne glede na vse tegobe je po dolgi in zopni zimi pred nami cvetoči maj in z njim tudi občinski praznik občine Trzin. Letos bomo ob tej priložnosti predali namenu dve lepi novi zgradbi. Zaključili smo dve pomembni naložbi, s katerima v polni meri uresničujemo stanovanjski program Občine Trzin, se primerno odzivamo tudi na težnje po varovanju kulturne dediščine in identitete Trzina in hkrati zadovoljujemo še nekatere druge nič manj pomembne potrebe.

Spoštovani občani in občanke, čestitam vam za občinski praznik in vam želim čim lepšo in čim bolj veselo pomlad in kljub vsem tegobam, ki nas pestijo že nekaj let, čim več dobre volje in medsebojne strpnosti ter razumevanja, čeprav je, kot rečeno, včasih treba sprejemati tudi odločitve, ki niso prijetne, so pa nujne. Vse najboljše za občinski praznik!

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43

01/ 564 45 44

01/ 564 45 50

Številka faksa:

01/ 564 17 72

Uradne ure:

ponedeljek 8. – 14.

sreda 8. – 13. in 14. – 18.

petek 8. – 13.

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki

01/ 564 47 30.

Cena je razvidna iz Proračuna

Bodo stezo ob Pšati podaljšali?

V času, ko smo zaključevali redakcijo te številke, ste slavnostno predali namenu prenovljeno oz. na novo postavljeno Jefačnikovo domačijo. Zanima nas, kolikšna je vrednost naložbe. Slišali smo, da je pri gradnji prišlo do zamud in da ste ob tehničnem pregledu odkrili napake, ki so terjale dodatne posege izvajalcev. Kaj je bilo neustrezno in ali so že vse pomanjkljivosti odpravljene? Prav tako nas zanima, kakšni so zdaj občinski načrti s to domačijo?

Vrednost naložbe je razvidna iz Proračuna oziroma iz Načrta razvojnih programov, ki je del proračuna in znaša 759.068 EUR. Gre za oceno naložbe, do katere smo prišli na podlagi investicijske dokumentacije (PID in IP) in ki vključuje vse potrebne stroške naložbe (od nakupa zemljišča in ruševin pred leti do opreme nestanovanjske stavbe v okviru domačije). Kot je zdaj že znano, ta vrednost ne bo presežena. Kak euro utegne celo ostati. To si najbrž lahko razlagamo kot potrditev, da smo dobro načrtovali. Res je prišlo do manjše zamude, razlog za katero je predvsem letošnja zima, deloma pa tudi zahtevnost gradnje. Treba je namreč vedeti, da je šlo v tem primeru tudi za zahteve Zavoda za varstvo kulturne dediščine in da smo morali med drugim ohraniti del še stoječih zidov enega od prejšnjih objektov in vgraditi nekatere elemente (npr. portal ipd.) prejšnjega objekta, kar je oteževalo dela in zahtevalo dodatno proučevanje, kako to izpeljati. Kar zadeva pomanjkljivosti, ugotovljene ob tehničnem pregledu, velja povedati, da še ni bilo tehničnega pregleda, ob katerem ne bi bilo nobenih pripomb. V resnici tokrat ni šlo za kakšne hujše pomanjkljivosti, o čemer priča tudi to, da so bile ugotovljene pomanjkljivosti dokaj hitro odpravljene in uporabno dovoljenje pridobljeno praktično v roku, ki je bil od začetka načrtovan. Glede namembnosti pa lahko samo ponovim že znana dejstva: ena zgradba, ki tudi stoji na mestu prejšnje stanovanjske zgradbe, je stanovanjska. V njej so tri manjša stanovanja, ki jih bo občina oddajala v najem. Druga zgradba (na mestu prejšnjega gospodarskega sopsopja) je namenjena v prvi vrsti ohranjanju in obujanju kulturne dediščine in kolektivnega spomina Trzina in Trzincev. V njej naj bi našle svoj prostor razstava stalne zbirke kulturne in etnološke dediščine ter druge občasne razstave, nadalje prezentacije najbolj tipične trzinske tradicionalne obrti (mesarstva – ledenice) in dejavnosti ohranjanja žive kulturne dediščine (veziljstvo, deloma rezbarstvo, ljudsko petje, pripovedovanje pravljic, druženje ob drugih tradicionalnih opravilih ...), skratka dejavnosti, ki ohranjajo stik s preteklostjo kraja.

Na zadnji seji Občinskega sveta je ta sprejel dopolnilo podrobnega prostorskega načrta za območje CT 5/1. Gre za širjenje cone v gozdni jeziček, ki se zajeda med cono in Mlakami sever-

no od cone. Opozicijski svetniki so opozorili, da bi bilo prav, če bi prej poskrbeli za ustrezne prometne povezave, saj vemo, da so prav vstopi in izstopi iz cone že zdaj zelo pereč problem. Slišali smo odgovor, da naj bi pred začetkom druge faze gradnje država poskrbela za izboljšane prometne povezave cone z ostalim svetom. Velikokrat slišimo, da so izboljšane prometne razmere v občini v pristojnosti ter, žal, tudi na milost in nemilost države. Imate kakšna konkretna zagotovila, da bodo prometne povezave cone urejene, preden se bo »přitisk« na ceste v coni povečal še zaradi novih načrtovanih poslovnih objektov v novi podjetniški soseski?

Moram vas popraviti. Občinski svet je na aprilski seji opravil šele prvo obravnavo Osnutka občinskega podrobnega prostorskega načrta za območje CT 5/1 Brodišče in Celovitega poročila o vplivih na okolje. Sledila bo javna razprava in v okviru le-te javna obravnavo osnutka, nato pridobivanje mnenj pristojnih organov države in naposled druga obravnavo odloka. Ravno tako ni res, da gre za širitev OIC. Nasprotno. To območje je že od leta 1984 del območja OIC, le da še ni bilo urejeno z izvedbenim prostorskim aktom. Je pa bilo ob sprejemu OPN glede na zahteve Zavoda za varstvo naravne dediščine celo nekoliko zmanjšano. Kar zadeva urejanje prometnih zagat in usklajevanje s pristojnimi organi države v zvezi s tem, pa velja povedati, da smo imeli v zadnjem času tri sestanke na Direkciji RS za ceste, na katerih so deloma sodelovali tudi predstavniki pristojnega ministrstva, in lahko potrdim, da vsaj volja za ureditev teh težav tudi na njihovi strani zagotovo je. Večja težava je z denarjem. Deloma pa poskušamo zagotoviti izboljšanje prometnih pogojev urediti tudi sami, seveda v okvirih, ki nam jih predpisi omogočajo.

Na eni od prejšnjih sej je eden od občinskih svetnikov vprašal, ali Občina načrtuje ureditev sprehajalnih poti ob Pšati tudi vse do meje s sosednjo občino. Ali Občina namerava to urediti? Ali imate v načrtih na tamkajšnjih bregovih odkupe kakšnih zemljišč? Ali načrtujete ob tem mogoče tudi dodatno zaščito tistega brega Pšate, ki meji na gosteje naseljen del, ki naj bi se ga prijelo ime Trzinski kot, tam pa je breg nižji od nasprotnega brega, ki ni poseljen?

Za zdaj takšne poti ne načrtujemo, ker ne razpolagamo s potrebnimi zemljišči. Kar zadeva posege v struge ali ob strugah, pa gre v osnovi za pristojnost in nalogo države kot lastnice vodotokov. Občina ali kak drug investitor lahko izvaja tovrstne posege samo z izrecnim dovoljenjem države. Kar zadeva občino, je seveda problem s sredstvi, kajti občina glede na to, da to ni v njeni pristojnosti, tudi nima sredstev, ki bi bila namenjena za tovrstne posege. Pred leti, kot je znano, smo urejali zelo načeti del struge, vendar smo tedaj največji del sredstev za poseg uspeli pridobiti od države, kar je zdaj (kriza) popolnoma nemogoče.

Ljudje nas sprašujejo, zakaj Občina še vedno pobira parkirnino za parkirišče na slepem kraku Ljubljanske ceste med lokali na Kidričevi cesti ter železniško postajo. Parkirišče je zdaj večinoma prazno in neizkoriščeno, vozniki parkirajo drugje, kjer ni treba plačevati, prav tako pa ta ukrep odganja tiste, ki bi tam radi parkirali in bi se naprej v Ljubljano peljali z vlakom ali avtobusom. Občina naj bi spodbujala čim večjo uporabo javnih prevoznih sredstev, zaslužek s parkirninami pa zdaj tam zagotovo ni tolikšen, da bi upravičeval postavljanje parkomatov.

V bistvu ste si na vprašanje odgovorili že sami, le da ste nekaj malega pozabili. Namen parkomatov ni samo ta, da bi občina zaslužila. V danem primeru gre prav za to, da želimo preprečiti, da bi na tem parkirišču parkirali zaposleni iz podjetij, ki delujejo kje v bližini in bi morala sama zagotavljati parkirišča za svoje zaposlene in svoje stranke, saj potem tu ne bi mogli parkirati ob-

Tak izvoz iz cone ne bo zadoščal za novo sosesko.

čani Trzina, ki bi radi tu pustili avtomobile in šli na avtobus ali vlak. Znano je pač, da občani, ki to želijo, lahko dobijo posebno kartico, ki jim omogoča, da se, če stanujejo malo dlje od postaje, pripeljejo do postaje z avtom, tu brezplačno parkirajo in se presedejo na vlak ali avtobus. Če bi ukinili modro cono in v parkomat, sem prepričan, da bi to bilo kmalu spet nemogoče.

Ne morem si kaj, da ne bi še enkrat vprašal glede izplačevanja honorarjev sodelavcem Odseva. Kot urednik sem trikrat dal nalog za izplačilo honorarjev za tiste sodelavce, za katere menim, da so upravičeni do vsaj simboličnega plačila za njihovo delo, vendar se kar naprej še zapleta. Vsa leta je to plačevanje nekako potekalo v mejah normale, zdaj pa je cel kup zadržkov, pravnih

nejasnosti. Kako to? Mi nismo sestavljali pogodb o delu in honoriranju, saj imate za to na Občini plačane strokovnjake. Zakaj moramo zdaj tisti, ki se trudimo v dobro obveščanja občanov in to dokazujemo z vsem lepo vidnim, dobro opravljenim delom, »plačevati« dvomljivo opravljeno delo tistih, ki so sestavljali pravilnike in pogodbe?

Saj oba dobro veva, kako je s tem. Odlok, ki ta vprašanja ureja, pravi, da se poročil o delu društev, poročil od delu političnih strank in drugih sporočil društev in strank, pisem bralcev in prispevkov občinskih funkcionarjev ne honorira. Mi pa od vas vedno znova dobivamo naročila, naj za nekatere tovrstne prispevke plačamo honorar, za kakšne druge pa ne. Potem pa mi razlagate, da pač nekdo čisto zares potrebuje denar ali pa da ste se vi dogovorili z njim, naj napiše tak prispevek ipd. In takšno ravnanje je seveda nekorektno oziroma diskriminatorno. Vi tudi pravite, da je odlok v tem pogledu neumen, ampak potem so najbrž neumni praktično vsi tovrstni odloki ali sklepi po vseh občinah, kajti tovrstni prispevki se praviloma nikjer ne plačujejo. So pa tudi ekscenčni primeri, ki so potem predmet negativnih ocen računskega sodišča ali nadzornih odborov po občinah. Zato bi bilo res prav, da dobivamo navodila za izplačila honorarjev, ki bodo v tem pogledu korektna; zdaj žal vedno znova ugotavljamo, da v posameznih primerih ni tako, in smo potem prisiljeni sami razsojati, kajti jaz, ki podpisujem odredbe za izplačila, ne želim kršiti predpisov. Vendar to, v tem se najbrž strinjava, ni niti naloga niti pristojnost delavk iz občinske uprave, in se moram naposled jaz ukvarjati s tem; najbrž celo kot edini župan v vsej Sloveniji.

Vprašanja sem zastavljal Miro Štebe

Nepotreben zaplet, ki vnaša slabo voljo

Za občinski praznik smo izbrali datum, s katerim se vsako leto spominjamo najstarejše ohranjene pisne omembe našega kraja. Ko je bilo ime Direzin zapisano, je Trzin stopil v zgodovino. Sama odločitev, da bomo občinski praznik praznovali ob obletnici prvega zapisa imena Trzina, priča, da naj bi pisana beseda v Trzinu imela svojo vrednost.

Tudi ko smo daljnega leta 1977 trzinski mladinci sklenili, da bomo izdajali svoj vaški časopis, smo imeli pred očmi pomen pisane besede, ki ostane. »Pričala bo o življenju v našem kraju v času, ko bomo izdajali Odsev, skušali bomo zapisati tudi tisto, kar je iz davnih časov ostalo v spominu Trzincev, s prispevki pa bomo tudi obveščali sokrajane, jih seznanjali, kaj se v kraju dogaja, jih opozarjali na napake in spodbujali k skupnim akcijam

za boljši jutri.« To so bile želje golobradih članov uredništva in kasneje tudi deklet, ki so se nam pridružile pri ustvarjanju prvega trzinskega glasila. Krajanje so našo odločitev navdušeno pozdravili, saj so čutili, da Odsev igra pomembno vlogo v življenju kraja.

Iz različnih razlogov smo kasneje nehali pisati, ko pa so se v kraju začele buditi želje po osamosvojitvi, po lastni občini, so se v takratni Krajevni skupnosti pod vodstvom Toneta Ipavca spomnili, da bi obudili Odsev. Zavedali so se, da lahko igra pomembno vlogo pri motivaciji, osveščanju in usmerjanju Trzincev v prizadevanjih za osamosvojitve. Tudi ko smo Odsev obudili, nam je bilo vsem jasno, da mora biti Odsev glasilo Trzincev, da mora služiti Trzinu in organizacijam, ki delujejo v njem. Po splošni oceni smo zadano nalogo dobro opravili. Spodbujali smo sokrajane in beležili, kaj se v Trzinu dogaja. Ko zdaj prelistavam stare Odseve, se zavedam, da smo na tistih straneh ohranili spomin in odslikavali takratne dogodke. Predstavljali smo delo krajevne skupnosti in društev v njej, beležili smo poglede Trzincev, njihove želje, pričakovanja ter pisali o družabnih dogodkih. Že takrat se je veliko dogajalo, tako da je bil Odsev pogosto debelejši, kot pa smo načrtovali. Pa se nad tem naši bralci niso pretirano jezili, zdaj pa se mi zdi, da je podoba tistih dni v našem spominu prav zato celovitejša.

Kasneje je Odsev postal glasilo Občine. Pogledi občinskega vodstva in članov uredništva niso bili vedno skladni. Občasno je zaškripalo. Izdali smo celo črno-beli Odsev. Ker pa z Občino nikakor nismo našli skupnega jezika, smo bili člani takratnega uredništva prisiljeni, da družno odstopimo. Izbrali so novega urednika. Čeprav mu je Občina izdatno pomagala in šla krepko na roko in se je urednik zelo prizadevno trudil, je Odsev nekako izgubil stik z življenjem v občini. Oddaljil se je od prvotne zamisli,

in ko so na vrsto prišle volitve za novega urednika, je prevladalo mnenje, da je le prav, če trzinski časopis urejajo Trzinci; to v Odloku o Odsevu ni zapisano, vendar je od tedaj naprej med razpisnimi pogoji vedno zapisano, da mora urednik dobro poznati življenje v Trzinu. Prav ta postavka je pri prejšnjih razpisih večkrat igrala odločilno vlogo pri izboru urednika.

Na zadnji seji občinskega sveta so mi podelili še en dvoletni mandat. Na tej seji sem prisotnim članom občinskega sveta tudi prebral poziv, da naj posredujejo pri občinskem vodstvu za izplačila letošnjih honorarjev. Do zdaj, ko to pišem, smo dobili le del januarjskih honorarjev. Vseh honorarjev, ki sem jih predlagal, niso izplačali, saj je župan g. Anton Peršak v Odsevu delal kljukice pri člankih, kaj se plača in kaj se ne plača. To je res verjetno edinstven, vendar nepotreben poseg župana v uredniško politiko pri slovenskih in verjetno tudi večini drugih lokalnih glasil po svetu. Verjamem v nadarjenost in sposobnost našega župana, vseeno pa je tak način obračunavanja preveč oseben in lahko bi rekli tudi neke vrste cenzura.

26. člen Odloka o Odsevu namreč določa: »Vsi prispevki, članki, morebitni literarni ali publicistični prispevki in fotografije, objavljeni v Odsevu, ki so nastali in so objavljeni po naročilu urednika ali v dogovoru z njim, so honorirani«.

Do zdaj z izplačili honorarjev večinoma ni bilo težav, od novega leta pa na Občini presojajo, da cele vrste prispevkov članov uredništva, ki pišejo po dogovoru in naročilu urednika, ni treba honorirati. Če pišemo o delu društev, naj tega ne bi več honorirali, saj naj bi šlo za reklamo, promocijo društev in naj bi bila društva dolžna sama pisati takšne članke. Ta zahteva je sicer zapisana tudi v drugem odstavku omenjenega 26. člena, vendar je doslej veljalo, da člankov, ki so nam jih pošiljale različne organizacije za objavo, nismo honorirali, naročeno delo članov uredništva pa naj bi bilo nagrajeno. Ne gre za visoke denarje, zneski pogosto niti ne pokrijejo stroškov, ki jih imajo naši sodelavci s pripravo člankov, vseeno pa je šlo za simbolično nagrado. Zdaj naj bi do te ne bili več upravičeni.

Poteza Občine preseneča, saj naj bi bila Občina servis občanov, ustanova, ki naj bi občanom omogočala lažje, prijetnejše in bolj kakovostno življenje. K temu marsikdaj lahko pripomore tudi dobro obveščanje. V sodobnem času vse bolj spoznavamo, da je informacija moč, pomembno sredstvo, ki lahko olajša življenje. Če

pišemo o delu društev, tem interesnim združenjem občanov pomagamo pri njihovem delu, občanom pa prinašamo informacije, kako se lahko tudi sami vključujejo v dejavnosti društev. Pri tem ne gre za pridobitne dejavnosti, saj tako rekoč pri nobenem od trzinskih društev ne moremo govoriti o zaslužkarstvu. Poročanje o delu in življenju društev je pravzaprav ena od osnovnih nalog Odseva, zdaj pa nam za to želijo odtegovati nagrado.

V uredništvu Odseva si takšnih zapletov nismo želeli, menimo, da so povsem nepotrebni. Uredništvu Občinski svet redno določa proračunsko vsoto denarja, ki je namenjena za delo uredništva in honoriranje. Ta znesek nam vztrajno krčijo, ne le nominalno, ampak tudi s tem, ker je iz tega zneska treba plačevati tudi vedno dražje tiskanje in tudi raznos časopisa, tako da za honorarje, kljub temu da življenjski stroški naraščajo, ostaja vedno manj denarja. Kakor koli že, poraba denarja s tega naslova ne bi smela biti sporna; lani smo tako porabili kar 15 % manj od načrtovanega zneska.

To, da zdaj župan dela kljukice, kaj plačati in kaj ne, pa je nezaslišan precedens, saj so izpadli tudi kritični, čisto novinarski članki, ki Občini mogoče niso všeč; kot primer naj navedem članek, ki je kritiziral raznos in potratnost letošnjega občinskega koledarja prireditev v Občini.

Kot poudarjajo tudi v PEN-u, kjer je g. Peršak eden od najvidnejših funkcionarjev, je svoboda pisane besede eden od pogojev demokratičnih, naprednih družb. Potrebno je tudi kritično pisanje množičnih medijev, saj ti postavljajo ogledalo družbi. Verjamemo, da v Trzinu sedanji zaplet lahko rešimo s tem, da delno spremenimo tisti del 26. člena, ki govori, kateri članki se ne honorirajo.

Strašenje s protikorupcijsko komisijo, računskim sodiščem in različnimi nadzornimi odbori pa je otročje. Če občina ustanovi časopis z namenom, da bo poročal o življenju v občini, delu občinskih organizacij in društev, je povsem normalno, da se takšno poročanje tudi lahko honorira. Nerodno je samo, če je kakšen občinski odlok nerodno zapisan. Vendar se take stvari da popraviti, saj ima Občina tudi pravno dobro podkovane uslužbenke. Verjamemo, da bomo z občinskim vodstvom lahko rešili zaplet v vsestransko zadovoljstvo in bomo tudi za naš čas rekli, da ima pisana beseda v Trzinu še vedno svojo veljavo.

Miro Štebe

Poročilo z 22. redne seje Občinskega sveta Občine Trzin

Obstrukcija zaradi nestrinjanja

24. aprila je bila aprilska, to je 22. redna seja Občinskega sveta Občine Trzin, ki v zgodovino ne bo zapisana z lepimi črkami. Del občinskih svetnikov in svetnic, ki sestavljajo t. i. opozicijsko skupino, je namreč pri 1. točki dnevnega reda, ki je sicer na vrsto prišla z zamikom, sejo protestno zapustil, še prej pa so sejo zaradi nesoglasij nekajkrat prekinili.

Začelo se je po ustaljenem redu. Na dnevnem redu, ki so ga na začetku udeleženci seje potrdili, je bilo 14 točk, začeli pa so s tistimi, za katere so na sejo prišli s svojimi pojasnili zunanji gostje. Najprej so se seznanili z letnim poročilom skupnega medobčinskega inšpektorata občin Trzin, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče in Vodice, ki ga je podala voditeljica inšpektorata Irena Karčnik. Poročilo so člani in članice Občinskega sveta potrdili brez posebnih zapletov, pri obravnavi in sprejemu dopolnjenega osnutka Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje CT5/1 Brodišče, ki sta ga podala predstavnik Ateljeja

Arkus Gregor Rutar in in višja svetovalka župana za okolje in prostor Sida Valentičič, pa so predstavniki opozicije izražali skrb, da bi nameravani posegi in širjenje obrtno-industrijske cone še dodatno poslabšali prometne razmere v coni. Zavzeli so se, da bi

Občina prej, vsaj pred začetkom 2. faze urejanja območja, ki leži severno od sedanje meje cone, poskrbela za večjo prometno pretočnost iz cone. Župan je zagotovil, da so glede povečanja izvozov in uvozov iz cone že imeli sestanke na državni ravni in da naj bi jim na Prometnem ministrstvu obljubili, da se bodo reševanja problemov lotili, ko bodo za to imeli možnosti. Vsaj pri opoziciji ta obljuba ni odpravila zaskrbljenosti, saj poznajo pomanjkanje denarja na državni ravni in tudi to, da so slišali že dosti tovrstnih obljub.

Brez posebnih zapletov so svetnice in svetniki potrdili tudi predlog sprememb cen pomoči na domu, ki jih je predstavila direktorica Doma počitka iz Mengša Irena Gričar. S sprejetim sklepom so pravzaprav potrdili znižanje stroškov iz proračuna za subvencije pomoči na domu. Ekonomska cena pomoči družinam se je namreč znižala za 0,5 %, kar pomeni, da so subvencije iz proračuna zdaj nižje za 0,4 %, cena za uporabnike pa je nižja za 0,6 %. Na območju Trzina je takšne pomoči deležnih 8 občanov.

Spremembo cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb je nato pojasnjeval direktor skupnega Javnega podjetja Prodnik Marko Fatur. Povedal je, da so se občine, kjer je skrb za oskrbo s pitno vodo, odvajanje odpadnih voda in odpadkov v pristojnosti njihovega podjetja, dogovorile, da bodo v skladu z novo državno uredbo o komunalnih storitvah povišale cene komunalnih storitev, tako da bodo v cene vgrajene tudi t. i. omrežnine. Cene vode, kanalizacije in odvoza odpadkov bodo po vseh petih občinah enake, pri omrežnini pa bodo razlike glede na dolžino, razvejanost in stanje obstoječih komunalnih vodov v posameznih občinah. Denar, ki ga bodo zbrali z omrežninami, bodo občine namensko porabile za posodabljanje obstoječih, marsikje že dotrajanih komunalnih vodov in za gradnjo novih. Trzin je s komunalnimi vodi sorazmerno dobro pokrit, bo pa treba obnoviti še približno 2,4 km starih salonitnih cevi, po besedah župana pa bo treba še zlasti v novem delu naselja, najprej tam, kjer so vrstne hiše, tudi zamenjati plastične vodovodne napeljave, saj so po tridesetih letih že dotrajane, in tam prihaja do vse večjih izgub vode. Kot je pojasnil gost, bodo omrežnine v Trzinu, v primerjavi z drugimi občinami, sorazmerno nizke, vseeno pa naj bi se cene komunalnih storitev po novem pri večini gospodinjstev sorazmerno precej povišale, glede na to, da so bile do zdaj sorazmerno nizke.

Občinski svetniki in svetnice, tako tisti iz opozicije kot tisti iz pozicije, so opozarjali, da bo za nekatere občane podražitev občutna, župan in direktor Prodника pa sta jim skušala dopovedati, da se cene teh storitev zelo dolgo niso zviševale in da so večinoma med najnižjimi po občinah v državi. Marko Fatur je po tem, ko

so svetniki in svetnice predstavili svoje pomisleke in zastavili par vprašanj, začel na dolgo in široko pojasnjevati problematiko. Pri tem je zahajal tudi precej daleč v nebitvene stvari. Po tako dolgih govorancah običajno v občinskih svetih pa tudi drugih podobnih skupščinah poslušalci na koncu naveličano dvignejo roke in potrdijo predlagane rešitve, v Trzinu pa se svetnik Liste za zeleni Trzin Romeo Podlogar s tem ni zadovoljil in je želel še razpravljati, vendar je župan ocenil, da je čas za razpravo že izčrpan. Svetnik se ni uklonil in je vztrajal, tako da je bil župan prisiljen prekiniti sejo. Strasti se tudi po premoru niso pomirile, zato so sejo spet prekinili, nato pa so predstavniki pozicije z dvigom rok predlagane spremembe potrdili, vsi predstavniki opozicije pa so bili proti in so sejo protestno zapustili.

Ker je bilo za sklepčnost prisotnih še zadosti svetnikov, je Občinski svet sejo nadaljeval. Brez zapletov je potrdil Zaključni račun Občine Trzin za lansko leto ter rebalans letošnjega proračuna, poslušali so poročilo glavnega in odgovornega urednika Odseva ter višje svetovalke župana za finančne zadeve Margarete Pušnik. Slednja je povedala, da so lani za Odsev porabili za 15 % manj denarja, kot je bilo predvideno, glavni urednik pa je opozoril na težave pri letošnjih izplačilih honorarjev, saj teh po štirih objavljenih številkah še niso prejeli. Povedal je, da mu z Občine sporočajo, da naj določi, katere članke je treba honorirati in katere ne. Čeprav je to že dvakrat naredil, se še vedno zapleta, ker na Občini menijo, da člankov, ki govorijo o delu trzinskih društev, ni treba honorirati, prav tako pa tudi ne člankov, ki jih pišejo tisti, ki imajo kakšne funkcije v društvih. Člani uredništva se s tem ne strinjajo, saj menijo, da je prav pisanje o delu društev ena od najpomembnejših nalog občinskega glasila, saj tako tem društvom pomagajo pri njihovem delu in seznanjajo javnost o njihovem delovanju. Občina bi morala takšno pisanje spodbujati, saj gre za servis občanom, vendar zaradi nerodno napisanega člana odloka o Odsevu to od letošnjega januarja ni več tako. Člani Občinskega sveta so priporočili sestanek urednika s finančno svetovalko in potrdili obe poročili, nato pa so soglasno potrdili mandat novemu - staremu glavnemu in odgovornemu uredniku Odseva Miru Štebetu še za dve leti.

Brez zapletov je nato občinski svet potrdil poročila o uresničevanju letnega programa športa in letnega programa kulture, zatem pa še informacijo o končnem poročilu Nadzornega odbora Občine o nadzoru nad financiranjem gradnje vrtca. Pred zaključkom seje so potrdili še predloge za letošnje občinske nagrajence ter sklep o sestavi skupne liste kandidatov za člane Razvojnega sveta Ljubljanske urbane regije. Za zaključek so svetniki postavili še nekaj vprašanj in pobud.

Miro Štebe

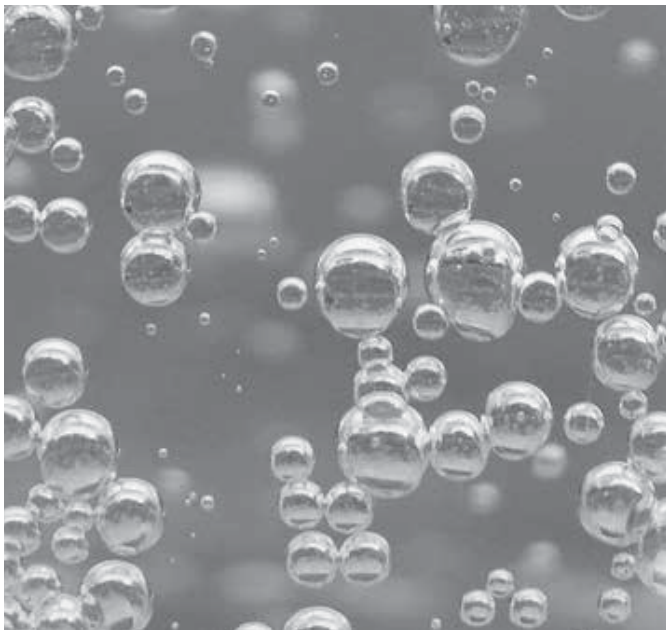
Dogajanje na aprilski občinski seji na rob

Opozicija predčasno demonstrativno zapustila občinsko sejo zaradi sprejetja sklepa o enormni podražitvi komunalnih storitev

Na 22. seji občinskega sveta, pri obravnavi točke dnevnega reda o podražitvi komunalnih storitev, v okviru katere bi morala potekati razprava o predstavljenih podražitvah komunalnih storitev, je župan Tone Peršak, predlagatelj enormne podražitve, demonstriral, kako se grobo pohodi dogovorjeni in zapisani način vodenja sej najvišjega organa odločanja v občini. To je storil namenoma, da bi preprečil burno razpravo in da bi izsilil hitro glasovanje, s katerim se je, na škodo vseh Trzinčev, sprejel

sklep, ki bo dodatno polnil občinsko blagajno in blagajno javnega podjetja Prodnik.

Po uvodnih obrazložitvah župana in direktorja Prodника Marka Faturja so mnenja podala delavna telesa OS ter Nadzorni odbor (NO). Tokrat se je prvič zgodilo, da delovna telesa, v katerih so člani izključno iz vrst vladajoče koalicije, niso predlagala sprejem predlaganega sklepa o podražitvah, temveč so odločitev »repu-

stila« Občinskemu svetu, ker so bili tudi sami zelo skeptični o tako veliki podražitvi v današnjih časih hude druginje.

Nato je župan odprl razpravo. Na razpravi v okviru posamezne točke dnevnega reda po Poslovniku OS Občine Trzin o vsebini neomejeno lahko razpravljajo vsi člani občinskega sveta. Omejitve razprave je možna samo v primeru, ko se tako odloči sam Občinski svet z 2/3 večino (61. člen Poslovnika). Kot je sicer v tem četrtem mandatu župana v navadi (v prvih treh tega ni bilo), je župan razpravo spremenil v zbiranje vprašanj svetnikov, na katera naj bi šele na koncu, ko bi bila vsa vprašanja zastavljena, z direktorjem Faturjem odgovorila. Romeo Podlogar (Za zeleni Trzin) je, ko mu je dal župan besedo, povedal, da želi, še preden izkoristi svojo možnost razprave, slišati odgovore na vprašanja, ki so bila že zastavljena s strani drugih svetnikov. Župan je tako dal besedo direktorju Faturju, ki je delno odgovoril na vprašanja,

veliko pa govoril o stvareh, za katere ni bil vprašan. Ko je Fatur končal, je Podlogar želel razpravljati o podražitvi in zastaviti tudi vprašanja. Župan pa je takrat pokazal svojo pravo naravo in v nasprotju s Poslovnikom Podlogarju ni hotel dati besede. Ko je Podlogar vztrajal, da bo razpravljal, je župan v nasprotju s Poslovnikom sejo prekinil za 10 minut in odšel ven, na parkirišče. Po začetku prekinjene seje župan Podlogarju še vedno ni hotel dati možnosti razprave in je želel sklep o enormni podražitvi dati na glasovanje. Podlogar na to ni pristal in zato je župan ponovno, v nasprotju s Poslovnikom, prekinil sejo za 10 minut, spet odšel na parkirišče, kamor so mu sledili tudi vsi svetniki pozicije.

Po drugi prekinitvi je župan sklep o enormni podražitvi dal takoj na glasovanje. Enormno podražitev so podprli (ne glede na svoje izražene dvome o podražitvi):

Milan Karče, Peter Ložar, Judita Šlibar, Franc Pavlič, Jožica Valenčak, Ivan Novak, Rok Florjančič, Milica Erčulj.

Proti smo glasovali: Romeo Podlogar, Peter Pelan, Irena Habat, Barbara Sršen in Frane Mazovec.

Ker se je v okviru te točke jasno pokazalo, da Tone Peršak zlorablja občinski svet za odločitve, ki jih je sam sprejel (v čigavem interesu, pa si bodo občani odgovorili sami), smo predstavniki treh neodvisnih list sejo po glasovanju protestno zapustili, saj nismo želeli s svojo prisotnostjo dajati več legitimnosti odločanju na tej seji.

Že večkrat smo predlagali, da bi bile seje posnete in posnetki na voljo za ogled ali poslušanje vsem občanom. Tone Peršak temu že ves čas zelo nasprotuje. Zakaj? Dogajanje oziroma vsebina sprejete odločitve v zvezi s cenami komunalnih storitev zagotovo daje odgovor.

Lista Trzin je naš dom:
Irena Habat, Barbara Sršen, Peter Pelan ml.
Za zeleni Trzin: Romeo Podlogar
Trzinci: Frane Mazovec

Prvi maj se je začel zgodaj zjutraj

Čeprav je bila prva prvomajska budnica napovedana za petnajst čez sedmo pred trzinsko cerkvijo, so se tisti, ki mislijo, da je treba za prvega maja ljudi zbuditi čim bolj zgodaj z motorji brez dušilcev, začeli poditi po Trzinu že tam nekje okrog četrte ure zjutraj. K sreči so se sorazmerno kmalu umirili. Manj pa je bilo tistih,

ko so prišli poslušat strumne zvoke lukovške godbe na pihala. Marsikdo se je očitno raje v postelji še enkrat obrnil. Vseeno pa so godba, lepo vreme in bujno zelenje vse okrog nas na plan le privabila tudi tiste, ki mislijo, da so prazniki za to, da se počiva. Godbeniki so po običaju najprej zaigrali pred cerkvijo, nato so se premaknili k lokalom na Kidričevi cesti, tudi letos pa so svoj nastop zaključili pred Centrom Ivana Hribarja. Na koncu je bilo že precej več poslušalcev. Nekateri so povedali, da bodo po končani budnici krenili na tradicionalni trzinski prvomajski izlet na Rašico. Včasih je bil tak pohod spontan, že par let pa del Trzincev na najvišji vrh v naši bližini popeljejo člani liste Za razvoj Trzina. Njihov pohod se po običaju sklene pri brunarici v Dolgi dolini, kjer jim postrežejo z golažem. S prvomajskim golažem pa že po dolgoletni tradiciji postrežejo tudi v gostilni Pr'Jakov Met'. Tudi tam se je letos nabralo kar dosti budničarjev, golaž pa so začeli streči, še preden so uradni budničarji začeli igrati budnico. Kdor je želel za praznik v Trzinu najti veselo družbo, če ni bil posebej izbirčen, prvega maja s tem ni imel težav. Ko smo se razgledovali za razobešenimi zastavami, smo ugotovili, da je teh sorazmerno malo. Pohvaliti pa je treba Andreja Nograška, ki je bil spet edini, ki je ob prazniku razobesil trzinsko zastavo.

Prvomajski pohod na Rašico

Smučarsko društvo Trzin je eno izmed najbolj dejavnih društev, čeprav nekateri včasih, zaradi nevednosti ali ne vem zakaj, pripomnijo, »da je premalo opazno«. Svoje celoletno delo pri urejanju smučišča morda res premalo poudarjajo, vendar so prav zaradi tega z lahkoto izvajali zimski program svojega poslanstva, in to prav za otroke. Ni pa samo zimski program tisti, ki veliko Trzincev pritegne, da se udeležujejo njihovih dejavnosti. Ob čistilni akciji v Trzinu je Smučarsko društvo Trzin v soorganizaciji Društva Trzin je naš dom očistilo ne samo smučišče, temveč tudi vse poti, ki vodijo na to smučišče. In najbolj razveseljivo je dejstvo, da se je te čistilne akcije udeležilo zelo veliko otrok in mladine. Ali to res ni bilo opazno?

PRVI MAJ pa je tako ali tako že tradicionalen dan za Smučarsko društvo Trzin, njemu pa se že tretje leto zapored pridružuje Društvo Trzin je naš dom, ki pomaga organizirati tradicionalen prvomajski jutranji golaž in nato pohod na Rašico. Po vrnitvi z Rašice pa je pri brunarici veselo druženje. Tega pohoda in druženja se je lahko udeležil vsak, ki se je prej najavil in vplačal prispevek za

hrano in pijačo. Letos se je zbralo preko sedemdeset udeležencev. Poleg hrane pa je vsak udeleženec prejel tudi spominsko majico. Fotografije pa pričajo o delčku tega, kar se je dogajalo.

Zoran

Predstavitev občine v Arboretumu Volčji Potok

27. aprila je bila v Arboretumu Volčji Potok v okviru 21. spomladanske razstave tulipanov, cvetja, vrtnarstva in vrtno opreme odprta skupna predstavitev devetih občin, ki so del projekta »Promocija turističnega območja Srce Slovenije«. Občine so se predstavile v »poročnem« šotoru.

Občino Trzin je 2. maja predstavilo Turistično društvo Kanja Trzin s svojimi sekcijami: rezbarji, vezilje, folklorna skupina Trzinka in turistični podmladek. Za prijetno vzdušje v dopoldanskem času sta poskrbela ljudska godca Jože in Slavi. Dopoldne se je obiskovalcem predstavila Mesarija Kmetič, ki je s svojimi suhomesnatimi proizvodi privabljala mimoidoče obiskovalce.

Vezilje so prikazale čudovite vezenine v stari, skoraj pozabljene, a vedno bolj cenjeni rišeljne tehniki. Veliko obiskovalcev se je ustavilo pred šotorom in jih občudovalo med vezenjem.

Rezbarji so postavili svoje skulpture na ogled pred šotorom, obiskovalci so jih opazovali med delom in jim postavljali različna vprašanja.

V popoldanskem času se je s plesi predstavila Folklorna skupina Trzinka, ki je požela aplavz s strani obiskovalcev.

Za prijetno vzdušje je poskrbel že uveljavljeni harmonikar Simon Vrbec, ki je z igranjem pritegnil pozornost mimoidočih.

V popoldanski kulinarčni ponudbi se je odlično predstavila gostilna Narobe, ki je razstavljalce in obiskovalce vabila na pokušino svojih dobrot.

Na informacijskem pultu smo obiskovalcem delili propagandni material in jih z zloženkami vabili na Florijanov sejem in opozarjali na prireditve, ki se bodo dogajale v Trzinu.

Majda Šilar

Namesto lope prijeten objekt

V ponedeljek, 13. maja, so v Trzinu blizu mostu preko Pšate na Habatovi ulici odprli nov stanovanjsko-skladišni objekt, ki je zrasel na mestu stare lope. Objekt bo nudil skladiščne prostore za gasilsko društvo, za civilno zaščito in delovanje Rdečega križa. Prostor za shranjevanje svojih rekvizitov bodo dobila tudi društva, ki sedaj teh možnosti nimajo. V objektu bo pet stanovanj, od katerih bo eno tržno, eno za nujne primere, ostala pa bodo neprofitna. Objekt, katerega idejno zasnovo je izdelal arhitekt Rok Benda in nad katerim sta med gradnjo bedela vodja investicije gospa Polona Gorše – Prusnik in podžupan Milan Karče, je bil končan zelo hitro, naložba pa je vredna približno 550.000 eur.

Otvoritev sta popestrila mlada harmonikarja Simon Vrbec in Žiga Vehovec – Zeman. Po uvodnem govoru župana g. Peršaka so vrstico ob prisotnosti narodnih noš Marinke Vehovec in Franca Banka prerezali župan g. Tone Peršak, vodja investicije ga. Polona Gorše – Prusnik in direktor podjetja VGP, ki je objekt gradilo, g. Franc Perme.

Vsi prisotni, bilo jih je približno petdeset, so si nato objekt ogledali. Mnenja prisotnih so bila deljena. Nekaterim je objekt všeč, nekaterim pa sploh ne. Kakor koli že, treba je priznati, da so stanovanja lepa in da bo tudi uporabnost »lope« zagotovo zelo velika.

Tekst in foto: Zmago Knuplež – ZMAK

Za praznik močno povečali občinske stanovanjske zmogljivosti

Potem ko so v ponedeljek, 13. maja, na Habatovi cesti odprli nov stanovanjsko-skladiščni objekt, v katerem je 5 stanovanj, so dan po tem, v torek, 14. t. m., pred slavnostno akademijo v počastitev občinskega praznika na Jemčevi ulici odprli na novo zgrajeno in prenovljeno Jefačnikovo domačijo, v kateri so še tri stanovanja. Na slavnostni otvoritvi je župan Občine Trzin g. Anton Peršak spregovoril o zgodovini Jefačnikove domačije, pri tem pa je posebej izpostavil, da hiša, ki so jo morali zaradi izjemno slabega stanja porušiti, ni bila rojstna hiša znamenitega ljubljanskega župana Ivana Hribarja, saj je pogorela, tako da so na njenem mestu zgradili drugo. Pojasnil je, da bodo v hiši, ki je bila tudi v prvotnem stanju bivanjska, stanovanja, v gospodarskem poslojpu, na katerem so morali zaradi zahtev spomeniškovarstvene službe ohraniti nekaj značilnih arhitektonskih elementov, pa bodo uredili spominsko zbirko o zgodovini Trzina, v zgradbi pa se bodo odvijale tudi najrazličnejše prireditve in delavnice. Tisti del domačije bodo slavnostno predali namenu predvidoma v avgustu, ko bodo tam pripravili tudi prvo razstavo. Vsekakor je pohvalno, da so na mestu nekdanje propadajoče ruševine zgradili nov objekt, ki po svoji podobi spominja na nekdanje hiše v starem delu Trzina. Kako bo novi objekt upravičil pričakovanja, pa bo pokazal čas. Muzealci pogosto opozarjajo, da sam muzej običajno težko zaživi in se obdrži, saj je

treba vanj nekako vnesti tudi življenje. Ali nam bo to v Trzinu uspelo, je odvisno od volje ljudi, vprašljivo pa je, kako se bodo skladale želje in potrebe stanovalcev hiše in tistih, ki bodo hoteli v gospodarskem poslojpu pripravljati svoje prireditve. Pustimo se presenetiti!

Miro Štebe

Lahko smo ponosni na razvitost kraja

Na predvečer trzinskega občinskega praznika je bila v dvorani KUD-a slavnostna akademija v počastitev jubileja prve pisne omembe našega kraja. Dvorana je bila dobro zasedena, med gosti pa je poleg nekaterih občinskih funkcionarjev treba omeniti častnega občana Občine Trzin Toneta Ipavca ter župana prijateljske Občine Sveti Jurij ob Ščavnici Antona Slano, župana Občine Lukovica Mateja Kotnika, podžupana mengeške Občine Jožeta Vahtarja ter poslanca Marka Pavlišiča. Kulturni program, v katerem so nastopili pevci pevskega zbora Društva upokojencev Žerjavčki, učenci Glasbene šole Lartko, mladi glasbeniki Osnovne šole Trzin ter recitatorke, je povezoval Miran Šinigoj. Slavnostni govornik je bil župan Občine Trzin g. Anton Peršak, ki je spomnil na prvo pisno omembo Trzina ter ocenjeval sedanjo kakovost življenja v Trzinu. Dejal je, da smo lahko ponosni, da je naša občina najbolj razvita med slovenskimi občinami. Precej zaslug za kakovostno in varno življenje v občini imajo tudi letošnji nagrajenci, ki so se nesebično trudili, da bi bilo življenje v Trzinu prijetno in varno. Čestital je občanom in jim zaželel, da bi bilo življenje v Trzinu kljub gospo-

darski krizi še boljše. Zbrane je pozdravil tudi župan pobratene občine Anton Slana, ki je med drugim povedal, da življenje v Trzinu spremlja prek objav v Odsevu, vsem trzinskim občanom pa je zaželel uspešno in prijetno življenje še naprej.

Osrednji dogodek akademije je bila podelitev občinskih priznanj. Letos so jih prejeli: zlato plaketo občine Trzin je ob 90-letnici delovanja prejelo Kulturno-umetniško društvo Franca Kotarja Trzin, srebrni plaketi sta prejela mag. Marko Kajfež, poveljnik PGDTrzin, ter predsednik PD Onger Trzin Emil Pevec, bronaste plakete so prejeli Ivan Mušič, Brigita Ložar in Terezija Kralj, nagrade Občine Trzin, ki so bile tokrat vredne 500 eur, pa so prejeli: Društvo mladih gasilcev Trzin, mlada strelka - državna prvakinja Suzana Lukič ter Uroš Kurent.

Po že utečenem običaju so po končanem uradnem delu akademije v dvorani KUD-a pripravili tudi prijetno družabno srečanje.

Miro Štebe

Dobitnica bronaste plakete Občine Trzin: Brigita Ložar

Brigita Ložar: Recept za uspeh je v družbenem udejstvovanju

Z dobitnico najvišjih občinskih priznanj Brigito Ložar o vsestranskosti ustvarjalcev in motivih, prispevati nekaj dobrega za skupnost ... in še o marsičem

Z Brigito Ložar (prijatelji jo kličejo Gita) sva se dobili na kavici in obsedeli kar dve debeli uri. Moja sogovornica bi lahko govorila še dlje, toliko se je nabralo v času njenega delovanja na kulturnem in drugih področjih. Ponujamo vam delček njenih razmišljanj ob prejetju dveh izjemno pomembnih priznanj Občine Trzin: bronaste plakete, ki jo je prejela kot prizadevna predsednica, ter zlate plakete trzinskemu kulturno umetniškemu društvu, ki sooblikuje kulturni utrip kraja že 90 let.

VČASIH MORAŠ BITI ČLOVEK ZA VSE

Bi se lahko na kratko predstavila bralcem Odseva?

Prihajam iz Kamnika, v Trzin pa me je pravzaprav pripeljala lju-bezen. Še preden sem se priselila, sem že delovala v trzinskem kulturnem društvu. Vanj me je pripeljal nekdanji predsednik Jure Lajovic. Vedel je, da me zanima gledališče in seveda tudi kultura, pa me je povabil k sodelovanju. Začelo se je pri predstavi Mali princ, kjer sem pomagala kostumografinji Poloni Šepic. Šivali sva kot nori (smeh). Pri društvu sem se dobro počutila, ljudje so bili krasni in ker je takrat iz upravnega odbora ravno izstopila Jelka Moravec, sem jo nadomestila. Postopoma sem prevzemala številne funkcije in jih še vedno; **včasih moraš biti človek za vse, moraš imeti kopico znanja, moraš biti iznajdljiv.**

Brigita skrbi tudi za gostovanja drugih ljubiteljskih pa tudi profesionalnih skupin ter potopisna predavanja. Ne pozabi dodati, da so tudi drugi v KUD-u aktivni na več področjih in pripravljeni tudi drugače sodelovati. Kudovci so vsestranski, svoje znanje poskušajo nadgraditi tudi na drugih področjih.

Še pred tem si bila aktivna v Kamniku?

Ja, še pred gledališkim obdobjem KUD-a sem bila aktivna kot predsednica Društva aktivne mladine, tudi kot predsednica Mladinskega sveta Kamnik, kjer smo opozarjali na probleme kamniške mladine. Bila pa sem tudi pri kamniških tabornikih.

Brigita še pove, da je že v srednji šoli pisala članke za Kamniškega občana - recenzije predstav, ki so jih gledali srednjeolci. Takrat je vzljubila »teater« in nikoli si ni mislila, da bo tako vpeta v to dejavnost.

Katera gledališka zvrst pa ti je najbolj pri srcu?

Vedno mi je bila ljubša drama z elementi komičnosti. Tudi v filmih imam raje zgodbe iz zgodovinskega konteksta ali pa biografiske s socialno ali individualno noto ter znanstveno fantastiko.

Pa pojdiva še malo k tisti drugi ljubezni. Kako si spoznala moža Petra? Je gledališče vajin drugi dom?

Ja, res je. Vendar je to včasih tudi problem. S Petrom se nisva spoznala v KUD-u, ampak pred 15-imi leti pri kamniških tabornikih. Drugače pa imava vsak svojo službo, tako da razpravljava tudi o drugih stvareh, seveda se ne izogneva družinskim (smeh). Kud je mljeva osebno, tudi zato, ker imava tu veliko prijateljev, s katerimi sva zelo povezana. Peter je bil vedno družbeno angažiran. V svojem početju vidi višje vrednote. Moram pa **poudariti, da smo vsi prostovoljci**. Velikokrat se malo pošaliva na račun dodatnih ur, ki jih opraviva za društvo, in rečeva, da imava vsak 60-urni delovni teden. Ampak v tem je posebno zadovoljstvo, do kakršnega v službi morda ne moreš nikoli priti. **Neko dobro, ki ga daješ skupnosti.**

Delaš na sodišču, vendar vem, da tudi študiraš.

Študiram socialni menedžment na Fakulteti za uporabne družbene študije in moram reči, da je študij super, prav tako profesorji. Od ekonomike, ekonomije poslovanja, menedžmenta, statistike pa uporabnih aplikativnih znanj, npr. odnosov z javnostmi, so teme, ki me zanimajo, jih pa mogoče drugače dojemam, kot bi jih pri osemnajstih.

Kar ti pride prav tudi pri delovanju za KUD. Ukvarjaš se tudi z odnosi z javnostjo, urejaš spletno stran, urejaš facebook stran ...

Ja, res je. FB stran ima tudi skupina Miki miška, urejam še novice na spletni strani, pišem članke, skrbim za odnose z javnostjo ... Vse to je zelo naporno, tako da grem kdaj na vajo zato, da se spočijem od »papirologije«.

Kako si postala predsednica KUD-a? Od članstva v upravnem odboru je potem šla pot samo še navzgor?

Po funkciji že, vendar na to ne gledam tako. Imam vedno več odgovornosti, tudi zato ker drugi vidijo v meni organizacijske ali pa voditeljske sposobnosti. Mogoče tudi bolj vizionarsko gledam na zadeve. Gotovo pa je moja pozitivna lastnost, da sestanke izpeljem konstruktivno; kar se dogovorimo, tudi izvedemo. Smo ciljno usmerjeni.

Pot do tega ni bila lahka?

Oblikovali smo novo skupino, kajti prejšnja je razpadla. »Cizmovci« so bili dolgo časa skupaj, bili so uspešni; danes lahko samo sanjamo o njihovih dosežkih, tudi na festivalih v tujini. No, po razpadu te skupine smo bili na začetku. Moram reči, da je bilo težko. Spomnim se, da smo za prvo predstavo Županova Micka novačili ljudi, da bi nas bilo dovolj za igralsko zasedbo. Takrat sva s Petrom hočeš nočeš orala ledino tako na igralskem kot menedžerskem področju.

Pa nimaš samo teh dveh vlog. V KUD-u tudi šivaš, nazadnje si se lotila tudi režije.

Letos sem se preizkusila kot asistentka režije. V bodoče si želim režirati predstavo, vendar bo moralo to počakati do zaključka študija. Tako pa se mi je ponudila priložnost, da se od Jane (op. a.: režiserka Tatjana Peršuh) nekaj naučim. No, šivanje je pa hobi, ki me sprošča; rada ustvarjam.

Je KUD postal tvoj življenjski slog?

Igralstvo je neke vrste odvisnost; vsak, ki je začutil moč odra in nastopanja, pa tudi posebne vezi družčine, je ostal pri nas. Pa vendar,

ne, večno se ne da početi vsega tega. **Zato je priznanje prišlo ob pravem trenutku kot vzpodbuda**, ker se moja energija počasi že izčrpa na tolikih področjih ... Dan je absolutno prekretek.

KDO SE BOJI GLEDALIŠČA?

Ste več kot le ljubiteljska igralska skupina. Povej nam, kaj vse počnete v KUD-u? Morda kakšno besedo več o Trzinski pomladi, ki je tik pred vrati?

V KUD-u delujemo večplastno: v odrasli in mlajši gledališki skupini, kot kulturni dom ustvarjamo pester program, prav tako oblikujemo program festivala, z veseljem pripravimo tudi razne proslave in občinske prireditve, seveda, če smo izbrani na razpisu.

Trzinska pomlad letos prinaša kar nekaj novosti. Že lani smo vpejali prostor ob Pšati za Taubi centrom, ki je prinesel dobro energijo, poseben »žmoht«, ker so se nekatere prireditve odvijale v naravi. Novost je, da Trzinska pomlad ne poteka le med vikendi, ampak tudi med tednom, od 24. maja do 2. junija. Že z otvoritvijo bomo poskrbeli za pravi »bum«, saj smo v goste povabili zagorsko »etno-rock-polka« skupino Orleki. Sobotni popoldan namenjamo otrokom. Oba dneva bodo ustvarjalci raznih ročnih izdelkov zasedali Pšatcijevo promenado. Zvečer pa bomo poskrbeli za športne navdušence s prenosom nogometne tekme zunaj na velikem platnu.

Brigita našteje še vrsto prireditev, med njimi bo gotovo vredna ogleda domača produkcija, muzikal Družčina, predstava Otroka muh odrasle skupine. Manjkal ne bo niti koncert flamenka, med novostmi pa je tudi filmski večer s filmom Čisto pošten rop, zabeljen s pogovorom z ustvarjalci.

Kako v KUD-u izbirate program predstav?

Z drugimi ljubiteljskimi gledališkimi skupinami si izmenjamo posnetke predstav, jih pogledamo, če utegnemo, gremo pogledat njihove predstave in jih nato izberemo. Tudi sami redno gostujemo (op. a.: *ravno dan po pogovoru so šli kudovci v Stično*). Prijateljske stike smo navezali z veliko ljubiteljskimi društvi, s katerimi si delimo izkušnje. Neprecenljivo je, ko se po predstavi usedemo in si **povemo probleme in dobre prakse**. Kar se tiče naše lastne produkcije, je pa tako (*se nasmehne ob misli na raznolikost interesov*): najprej povemo režiserki, kaj bi nas zanimalo, Jana zbere predloge besedil, jih preberemo ter ocenimo; besedilo z največ točkami ali glasovi potem postavimo na oder. Moram tudi povedati, da je **naša igralska skupina izredno tekmovalna, tako da se vedno prijavljamo na Linhartovo srečanje**. (Op. a.: *V času pogovora so bili kudovci ravno v pričakovanju, ali bodo izbrani za regijsko srečanje, ki bo potekalo od 21. do 23. 6. na Dobu pri Domžalah pod imenom Festival gorenjskih komedijantov*.)

Koliko časa pa potem traja, da predstavo tudi ugledamo na odru?

Približno 3 do 4 mesece v naši odrasli skupini, kar pomeni okoli 40 vaj intenzivnega dela, z natančno določenimi vajami (*še malo razmisli in podkrepi svoja razmišljanja*) ... se pozna, da je režiserka profesionalka (op. a.: *po Fizikih, kjer so se z Jano »začutili«, so sedaj delali že tretjo predstavo*); ima red, avtoriteto, natančno vemo, kaj od nas pričakuje in jo zelo cenimo.

Povej nam kaj več o tem, česar na odru ne vidimo. Ali je zakulisje bolj vablivo od blišča reflektorjev? Omenila si že prijateljstva, ki pripeljejo tudi do ljubezni. Kaj še je tisto, kar bi morda nekoga pritegnilo, da bi se vam pridružil?

Ogromno, res ogromno se naučimo, ne le interpretacij besedila na odru, ampak tudi pomembnih socialnih veščin, projektnega dela, kar pravzaprav vsaka predstava je. Naučimo se načrtovanja, kaj vse terja izvedba ter ponovitve predstav, kako določiti vrednost in kako lahko napredujemo. Naučimo se marsičesa, saj delamo vse sami (*Brigita takoj pohvali člane, ki se ukvarjajo s*

sceno, izborom glasbe, osvetlitvijo ipd.). Družimo se, praznujemo rojstne dneve, se skupaj zabavamo. Ob koncu sezone gremo skupaj na gledališki vikend na Kolpo.

Kje še pridobivate znanja? Kakšne so možnosti izobraževanja?

Do novih znanj nam pomagajo tudi zunanji izvajalci. Zelo koristna so izobraževanja, ki jih pripravlja Javni sklad za kulturne dejavnosti ali pa npr. Stičišče NVO Osrednje Slovenije. Možnosti izobraževanja so, in to tudi brez velikega finančnega vložka.

Koliko časa ste v sedanjih zasedbi? Koliko vas soustvarja v gledališki skupini?

Skupaj smo od *Županove Micke*, to je od sezone 2007/08. No, premiero smo imeli pa 2009! (*prešeren smeh*) V prejšnji sezoni smo uvedli abonma, nekateri ga letos pogrešajo, po njem sprašujejo tudi drugi. V odrasli skupini nas sodeluje približno 26, podobno je tudi v mlajši skupini *Miki miška*. Ne smem pozabiti na starejše člane, ki se nam občasno tudi pridružijo. Tu so še podporni člani, mislim, da se lahko pohvalimo z okoli 70-imi člani.

Verjetno se tudi ljubiteljske skupine med seboj primerjate, se skušate uveljaviti? Ali menite, da ste se kudovci na kulturno-umetniškem parketu zasedrali, da ste prepoznavni? Vas tudi drugi želijo imeti na svojem odru?

Absolutno! **Do preskoka je prišlo v letu, ko smo delali Fizike** ter se z njimi uvrstili na regijski nivo Linhartovega srečanja. Doživeli smo res dober odziv publike. Tudi med ljubiteljskimi skupinami **smo kar prepoznavni. Upam si trditi, da smo nad povprečjem**. Smo precej specifični, nekje v sredini med vaškim in mestnim gledališčem. Vendar pa je način, da se predstav lotevamo s pomočjo profesionalcev, že bolj podoben ljubiteljskim teatrom, ki delujejo v večjih mestih. Bliže smo Šentjakobskemu gledališču kot npr. kulturnemu društvu iz Tuhinja. Razlika je tudi v delih, ki jih izbiramo, saj so to večinoma bolj družbeno angažirana dela, zahtevnejše predstave, ne pa več toliko klasični teksti tipa *Županova Micka* ali pa *Matiček se ženi*, s čimer pa se je tudi KUD dolga leta uspešno ukvarjal. Ali smo dosegli kvalitativni preskok, pa bo presodil čas.

Recept za uspeh je torej v družbenem angažmaju?

Ja, gotovo. In pa v pripravljenosti sprejemati kritike in po njih znati napredovati. **Mislim, da bi moral biti vsak človek na nekem področju družbeno angažiran** kot prostovoljec, ker je to spodbuda, da zmoreš iz utečenih okvirov udobja, gledanja TV dnevnika in stokanja, kako je slabo ...

Kakšno vizijo imate v KUD-u?

Seveda želimo ustvarjati **še bolj kakovostne predstave**, potrditev dobrega dela pa okronati še s kakšnim priznanjem. Dolgoročno pa smo si za cilj zastavili še pomembnejšo vlogo v regiji: **da bi nekoč postali center ljubiteljskih dejavnosti obljublanske regije**.

Kaj tebi in društvu pomenita občinski priznanji?

Za društvo je to res veliko priznanje. **Zlata plaketa občine ni kar tako**. Priznanje, da je naš trud v družbi prepoznan, četudi se nam je včasih zdelo, da delamo to zaman. Tudi osebno priznanje pomeni zelo zelo veliko, ker ... (malo premisli) sama najbolje vem, koliko je bilo angažmaja, koliko različnih opravil, tekanja naokoli, koliko slabega in tudi dobrega. V tem trenutku mi priznanje daje energijo, da še vztrajam.

Še beseda o stavbi, kjer domujete. Kulturni dom je nekoliko dotrajan, verjetno si kudovci želite novega?

Ne, mi se odlično počutimo v njem! Vložili smo veliko energije, denarja, da smo obstoječe prostore malo posodobili, jim dali moderno dušo. Nikakor ne bi želeli, da bi bil novi kulturni dom »sterilen«, to je z belimi stenami. Zdi se mi, da je v **tem domu duša**

90-ih let, iz katere črpamo energijo. Skrbi nas, če ga podrejo, kaj se bo z društvom zgodilo, kje in kako bomo medtem ustvarjali.

Kakšne kulturne bonbončke nam pripravljate v prihodnje? Mor-da kakšno predstavo, ki jo imate kudovci že v mislih?

Resne teme so nas spremljale kar tri leta, tako da si vsi želimo nekoliko bolj zabavnih. Nikakor pa ne komedije na prvo žogo, bolj t. i. intelektualne komedije. Premiera muzikala *Družčina* pa je tik pred vrati. Za jesen pripravljamo mini dramsko šolo za otroke od 3. do 11. leta starosti; zavedamo se, da moramo vzgojiti podmladek ter razmišljati o korakih za naprej.

»Če je že 90 let KUD-a, naj jih bo še 100 in več!«, sklene dobro razpoložena Brigita.

Kaj pravijo drugi o Brigiti

Brigita je multipraktik: organizatorica, voditeljica, igralka, kostumografka, šivilja, asistentka režije, piarovka, novinarka. Oblikuje tudi *Kulturoskop* in ureja spletno stran društva ter Facebook. Plakate in letake o kulturnih prireditvah velikokrat sama nalepi oz. raznosi. Prav tako vam tudi potrdi rezervacijo vstopnice in jo kasneje proda. Vsa znanja, ki si jih je nabrala v 15 letih, odkar deluje v neprofitnih organizacijah, zna uspešno uporabiti pri svo-

jem delu v društvu. Brigita zna motivirati ljudi, jih aktivno vključiti v delo organizacije. Včasih mora v društvu igrati tudi vlogo mediatorja ali psihologa, vendar to vse sodi k družbeni dinamiki. Pred seboj vedno jasno vidi cilj, ki ga je potrebno doseči, in se ne ozira na pretekle težave. Česar koli se loti, se loti z veseljem. Njen cilj ni nikoli sebičen, vedno deluje za dobro ljudi, v dobro skupnosti. Je prostovoljka od glave do pete. Mnogokrat pa Brigita pozabi nase. Brez nje Trzin ne bi imel toliko kulturnih prireditev, kot jih ima.

Na kratko o ljubiteljski igralski skupini

Ljubiteljska igralska skupina KUD-a Franca Kotarja je kljub 90-letnem jubileju društva relativno mlada skupina. Otroka muh je njihova 5. predstava v novi zasedbi. Skupini se vsako leto pridruži kak nov igravec, vendar pa kljub razlikam v letih delujejo homogeno. Vaj se lotevajo s primerno resnostjo, s pomočjo profesionalne režiserke pa ustvarjajo v predstavah vzdušje, kot le malo katera druga ljubiteljska skupina. Svoje igre izbirajo na svojstven način – sicer še vedno z željo po lahkotnejšem besedilu se velikokrat znajdejo v precepu navideznega interesa publike in lastnih dojemanj, ki tehtnico prevesijo v zahtevnejšo vrst gledališke igre.

Nataša Pavšek

Prejemnik srebrne plakete Občine Trzin: Emil Pevec, predsednik PD Onger

Mož, predsednik, kakršnih ne delajo več

Med prejemniki letošnjih občinskih priznanj je tudi Emil Pevec, Trzinec od prstov na nogah do las na glavi, spetih v prepoznaven čop, ki je njegov zaščitni znak. Da ga še niste srečali med sprehodom po Trzinu? To ne drži, le niste vedeli, da je to on! Če ni z eno roko držal vozička, z drugo malo večjega otroka in »skeniral«, kje se podi tretji, je bil pa zagotovo z nahrbtnikom na rami in še kakšnim dodatnim »tovorom«. Nekje med Jemčevo, osnovno šolo in avtobusno ali železniško postajo, »najboljšim sosedom« in - zelo pogosto – hišico planinskega društva Onger na ulici Rašiške čete 4 ob novem športnem parku na Mlakah. Ker slabše vidi, ste ponavadi vi tisti, ki ga prvi pozdravite, nato pa zagotovo ne uidete daljšemu in zanimivemu pogovoru! In prav vsakokrat boste izvedeli, kaj vse zanimivega se dogaja pri nas in v teh koncih naše dežele, ki jo ima zelo rad. Tako, da ga po drugi strani jezi, kadar vidi, bere in sliši, kaj in kako delamo z njo. Vedno pozitivno kritičen do vsega in vsakogar, kar mu ni povšeči. Sicer pa hodeča trzinska enciklopedija na dveh nogah in – vsaj zame –predsednik planinskega društva, odkar sem v Trzinu in društvu tudi sam.

Z nečim morava začeti, najbolje bo kar s tvojim močno s Trzinom zaznamovanim življenjepisom.

Rojen sem leta 1967, že vse življenje v Trzinu, poročen s Trzinko Ireno in oče osnovnošolke Lare ter »malo mlajšega« Marka in Anje. Častilec neokrnjene narave in naravi prijaznega razvoja, ljubiteljski fotograf, filatelist in knjižni molj na kvadrat! Včasih sem kot zaprisežen ljubitelj razmolike glasbe s kitaro spremljal otroški pevski zbor na trzinskem koru (glasbeno šolo sem videl le od zunaj), predvsem pa zbiratelj vsega, kar vsaj malo diši po planinstvu in alpinizmu. Planinstvo je moj način življenja. Ne nazadnje je zelo pomembno tudi to, da sem zaradi slabovidnosti (nekateri tega dolgo nismo niti opazili; op. a.) v življenju prikrajšan za marsikaj, kar je zdravim ljudem samo po sebi umevno. Ali kot sem se nekoč pošalil: »V šoli še »plonkat« nisem mogel.« Zelo me zanima zgodovina kraja, zato sem bil navdušen, ko so se začela arheološka sondiranja na Ongru. In seveda - treba je poslušati starejše, saj marsikaj vedo!

Trzinci se te spominjajo tudi po tem, da si včasih po Trzinu raznašal časopise?

Raznašalsko, deloma tudi nočno kolesarjenje po Trzinu, je bilo dober trening za hribolazenje. Ljudje so bili zadovoljni z mojim raznašanjem, število naročnikov se je hitro večalo, zato sem začel raznašati tudi v coni in Depali vasi. Na koncu zaradi velikega števila naročnikov tudi z motorjem, žal pa sem potem pri tem delu doživel prometno nesrečo (na Kidričevi). Takrat sem tudi dokončno izgubil tistega nekaj malega vida na levem očesu, tako pa se je zaključila tudi moja kariera kolporterja.

Zelo zgodaj si se vključil med planince, kako se spominjaš teh začetkov?

To ne drži povsem! V naši družini za planinarjenje ni bilo zanimanja, saj ni bilo časa, ker smo zidali hišo in po malem kmetovali. V srednji šoli sem poslušal hribovske prigode soščolcev, ki pa me takrat niso »potegnile«. Potem pa smo z očetom, sestro in tremi sodelavci v slabem vremenu opravili vzpon na Triglav in očitno se je takrat v meni nekaj premaknilo. Kasneje sem sokrajanu Miru (Štebetu, op. a.), omenil željo, da bi v takrat »mrtvem« Trzinu kaj

naredili. In delo z mladimi planinci se mi je zdelo posrečena ideja. Gorništvo sem takrat že zajemal z veliko žlico in vsak trenutek prostega časa porabil za planinske knjige ali praktične vaje. Miro me je odpeljal k takratnemu predsedniku društva Sandiju (Čičerov; op. a.) in po »hitrem postopku« sem se poleti 1987 znašel na tečaju Mladinske komisije PZS za mladinske planinske vodnike v Bavšici, leta 1992 pa še na seminarju za mentorje planinskih skupin. Takratno vodstvo društva mi je zares zelo zaupalo.

Kmalu si prevzel vodenje mladinskega odseka. Kaj sta skupaj z Ireno – zdaj že ženo – delala za planinsko šolo? Kako je bilo z vzgojo mladih planincev, kakšni so bili novi pristopi in kaj je bilo s tekmovanji Mladina in gore?

Logično je bilo, da v planinskem društvu prevzamem vodenje mladinskega odseka, saj sem želel, da bi bili tudi otroci deležni čim več planinskega znanja. Slovenija je večinoma hribovita in gorata dežela, zato se ljudje prej ali slej najdemo tudi v vzpetem svetu. Menda mora vsak Slovenec priti vsaj enkrat na Triglav in poznavanje pravil varne hoje po gorah se mi zdi enako pomembno, kot znanje plavanja. Ob izrednih situacijah je lahko tudi življenjskega pomena, česar se danes, v dobi mobilnikov, marsikdo niti ne zaveda! Srečno naključje je bilo, da je Irena, ki je prav tako kot jaz vodnica PZS in mentorica planinskih skupin, vse skupaj nadgradila s svojim pedagoškim znanjem. Potem smo začeli z rednimi tedenskimi srečanji in oblikovala sva celoletni program planinskega krožka ter izvedla nekaj planinskih šol. Začeli smo z rednimi mesečnimi planinskimi izleti in krog otrok v okviru planinskega krožka se je kmalu močno razširil. Vodila sva dve (nekaj časa tri) skupini otrok, uvajala nove pristope, saj klasičen način podajanja snovi ni več »vžgal«. Veliko je bilo igre, kvizov, pesmi. Naredila sva tudi nič koliko raznovrstnih in zanimivih planinskih aplikacij. Smiselna nadgradnja je bilo sodelovanje na državnem tekmovanju Mladina in gore, najpomembnejšem tekmovanju mladih planincev. V dveh desetletjih smo bili z mladimi Trzinci štirikrat državni prvaki, nabralo se je tudi nekaj dobrih uvrstitev v velikih finalih. Trikrat smo bili Trzinci tudi organizatorji zaključnega tekmovanja (nazadnje januarja 2010), kar je svojevrsten rekord.

Kako si potem postopoma prevzel vodenje društva? S kakšnimi idejami in načrti si prevzel funkcijo predsednika in kako uspešen si pri tem?

Ko sem videl, da je mladinski odsek odlično zaživel, je bil čas za korak naprej. Marca 2002 sem prevzel vodenje planinskega društva. Večino odgovornejših funkcij so prevzeli mladi člani društva. Na začetku je bilo težko, kakšnemu od starejših članov morda pomladitev ni bila všeč, a je pri menjavi generacij pogosto tako. V zadnjem desetletju je bilo opravljenega veliko dela, predvsem na področju vzgoje in izobraževanja, zaživel je športno-plezalni odsek, pravi vzpon smo doživeli pri markacijskem odseku, oživlja odsek za varstvo narave.

Žal mi je, da nam leta 2006 ni uspelo prepričati Občine Trzin, da bi nam pomagala pri nadomestni gradnji hišice. Vložek ni bil velik, sploh v primerjavi z drugimi takratnimi občinskimi investicijami. Tako pa nam je ostala vlažna hišica, iz katere smo morali v zadnjem letu na željo svojcev izseliti zbirko o profesorju Tinetu Orlu. Vlaga nič kaj blagodejno ne vpliva na našo opremo (in kosti...), v hladnejši polovici leta se hišice sploh ne da pošteno ogreti! Zato so sestanki bolj podobni časovnemu preizkusu tolerančnega praga za zmrzovanje udeležencev sestankov. V stalno ogrevani bi bilo v njej precej več življenja ...

Posebno poglavje so vaši mladinski planinski tabori. Kako se spominjaš prvih in vseh naslednjih?

Mladinske planinske tabore, ki so danes že skorajda blagovna znamka našega društva, smo prirejali od svojega začetka naprej

(1983–1987), potem se je za nekaj let ustavilo. Kasneje pa smo na pobudo pokojnega Janeza Žnidarja v mladinskem odseku začeli s pripravami na vnovični začetek, tudi s prenovljenim vodstvom. Leta 1992 je bil tabor prava improvizacija, saj je bilo vse, od ideje do izvedbe, narejeno v mesecu dni. Potem smo vsako leto dodali kaj novega. Ponosen sem na to, da smo uspeli popeljati otroke tudi na »prave« gore (visokogorske vršace; op. a.) – saj je to tudi smisel tovrstnih taborjenj. Velikokrat smo pripravili plezanje v naravni skalí, imeli zanimive goste, pripravili nenavadne športne igre in ustvarjalne delavnice. »Lov za zakladom« je itak legendaren, prav tako so zanimivi planinski krsti. Razen kakšnih žuljev v vseh teh letih ni bilo omembe vrednih poškodb. Zdaj vodijo tabor vodniki, ki so bili sredi devetdesetih na taborih še med mlajšimi udeleženci. Res sem vesel, da nam je uspelo vse skupaj ohraniti v taki obliki. Gre za veliko prostovoljnega in zelo odgovornega dela, nagrada za vodnike pa je - pica po koncu tabora!

Že od vsega začetka tudi dejavno sodeluješ pri zbiranju dokumentacije in urejanju društvenega arhiva. Kako je zdaj s tem, povej pa nam tudi kaj več o zadnji akciji ob 100 letnici rojstva nekoč našega sokrajana Tineta Orla.

Društvo žal nima urejenega arhiva tako, kot bi si želel tudi sam. Ureditev bi zahtevala arhivarja, a za vse ni dovolj časa. Huje pa je, da nimamo ustreznega prostora za hrambo pomembnih dokumentov in eksponatov. Letošnji jubilej smo si zamislili kot celoletno serijo dogodkov. Februarja smo začeli s prireditvijo v Trzinu, osrednji dogodek – razstavo – pripravljamo poleti skupaj s Slovenskim planinskim muzejem v Mojstrani. Pričakujem, da bomo planinci sedaj, ko bodo v Jefačnikovo domačijo preselili to zapuščino, povabljeni k aktivnemu sodelovanju. Novembra pa bo zaključna prireditev, povezana s slavnostno akademijo ob 30. obletnici našega planinskega društva. Vse in še več o tem ter druge planinske novice in obvestila najdete na naši spletni strani <http://onger.org/> (njihov urednik in srce spletišča je prav tako Emil; op. a.).

Z Ireno sta bila nekaj časa tudi glavna ustvarjalca društvenih glasil – Ongrčki & BN.

Ongrčki, društveni časopis, so izhajali od leta 1988, zadnja številka je izšla decembra 2006. Objavljali smo aktualne intervjuje, poleg društvenih novic pa tudi druge s področja planinstva, alpinizma in varstva narave. Njegovo vlogo je kasneje prevzelo že omenjeno društveno spletišče, ki ponuja še več aktualnih in zanimivih vsebin. Morda jih bomo še kdaj obudili kot letni bilten. Taborni časopis BN (Brezmejna navkreberlazenja) še izhaja, sprva je imel še druga imena. Z leti je prerasel v bilten mladinskega odseka. Je nekakšen »otrok« žene Irene, jaz sem skrbel bolj za grafično podobo in prelom, sedaj pa skrbijo zanj mlajši člani iz mladinskega odseka.

Kako zdaj gledaš na delo društva, kakšne so tvoje želje in usmeritve?

Društvo se je ustalilo, izvajamo naloge, ki jih kot člani Planinske zveze Slovenije moramo. Moja želja je, da bi število aktivnega članstva še naprej raslo, da bi organizirali več atraktivnih planinskih izletov. Želel bi, da bi se bolje povezali z OŠ Trzin. Ne le prek planinskega krožka, pač pa pogrešam priložnosti za kakšne raziskovalne naloge, sodelovanje na raznih tekmovanjih (literarni in likovni natečaji na temo gora), kjer šola trenutno ni neposredno udeležena. Predvsem pa si želim, da še bolj okrepmo število delavoljnih strokovnih kadrov (vodniki, mentorji, markacisti, mladinski voditelji, gorski stražarji ...), kajti dela je tudi za tako majhno društvo precej, časa pa vse manj. Na tem mestu bi se rad zahvalil vsem prijateljem, ki so mi oziroma mi še vedno pomagajo pri delu društva in s katerimi nadaljujemo delo, katerega temelje so pred tremi desetletji postavili naši predhodniki.

Pustiva planince začasno ob strani in se osredotočiva na Odsev. H glasilo si prišel, ko se je porajala ideja o njegovi ponovni oživitvi. Lahko poveš kaj o tistem obdobju in tvojih prispevkih za glasilo?

K sodelovanju me je povabil urednik Miro Štebe. Nameraval sem se posvetiti pisanju, obrnilo pa se je tako, da sem postal tehnični urednik. Tista leta so bila v uredništvu, kljub nekaterim nepotrebnim »polenom pod noge«, prijetna, in se jih sodelujoči radi spominjamo.

Da smo sploh lahko začeli z delom, je bilo potrebno nakupiti (iz lastnega žepa ...) tudi nekaj opreme, med drugim poseben tiskalnik za tiskarske filme. S prvim tiskarjem v Ljubljani nismo imeli sreče, težave so bile tudi z raznosom po Trzinu, zato je časopis pogosto zamujal.

Zgodilo se je, da je urednik še sredi noči prinesel k meni zadnje novičke – in zato je bil Odsev res informativen, svež. Zato ne razumem, da se zdaj rok za oddajo prispevkov daljša v neke nerazumne časovne okvire, saj s tem izgubljam vsi – avtorji prispevkov in bralci. Sam skrbim za Planinske novice, sem in tja napišem še poročila s kakšne prireditve, več ob treh majhnih otrocih ne gre.

Si tudi tehnični urednik Planinskega vestnika, ki sodi med naše tehnično najlepše postavljene revije. Pri tem je zanimivo, da si tehnični urednik kljub zelo hudi okvari vida. Morda bi nam vendarle kaj povedal o tej okvari in letošnjem zdravniškem posegu

ter kako se kljub temu uspešno ukvarjaš s stvarmi, pri katerih je potreben dober vid?

Človeka velikokrat zanimajo prav stvari, s katerimi se morda ne bi smel ukvarjati, morda tudi zato, da si dokaže, da zmore navkljub težavam! Te imam z očmi že od rojstva. Vse ne bi bilo tako hudo, če me na začetku šolanja ne bi sošolec udaril, kar je bil tedaj zelo prepoznaven vzorec reševanja konfliktov, seveda po predhodni spodbudi nekaterih trzinskih očetov. Zaradi tega sem na levo oko skoraj oslepel. Zadnji dve leti mi je vid zares opešal (5 % na enem očesu), zato je bil poseg neizogiben. Čudoviti strokovnjaki na Očesni kliniki v Ljubljani so me dvakrat malce »rezali« – no, upam, da bo sedaj stanje, ki smo ga dosegli, trajalo. Kakšen dobro videči verjetno z njim ne bi bil zadovoljen, zame pa je vse skupaj skoraj čudež.

Kaj ti pomeni občinsko priznanje – tebi osebno in navsezadnje tudi društvu?

Mislil sem, da bo priznanje ob svoji 30-letnici dobilo društvo. Moj prispevek je vendarle le kamenček v pisani ogrlici, ki jo sestavlja delo, ki je bilo vloženo v planinsko dejavnost organiziranega planinstva v preteklih treh desetletjih. Sam nisem ljubitelj odlikovanj – takih ali drugačnih – res pa je, da s tem domačini in okolica izvedo, da stvari niso samoumevne, da je v neko dejavnost, ki jo nekdo podpira (ali pa tudi ne) vložena precej dela, in to prostovoljnega. In da delo ni ostalo neopaženo, saj ga nekdo – vsaj predlagatelj in njegovi somišljeniki ter člani občinske komisije – cenijo.

Miha Pavšek

Občinski nagrajenci

Marko Kajfež - dobitnik srebrne plakete

Uroš Kurent - dobitnik občinske nagrade

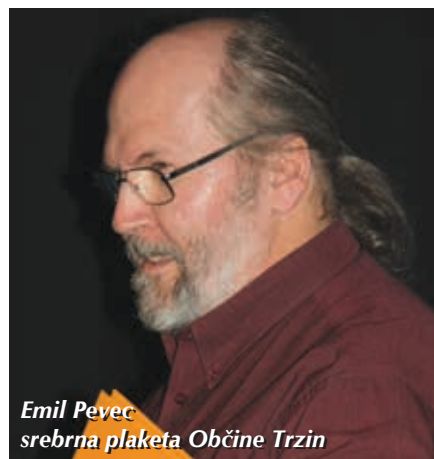
Terezija Kralj - dobitnica bronaste plakete Občine Trzin

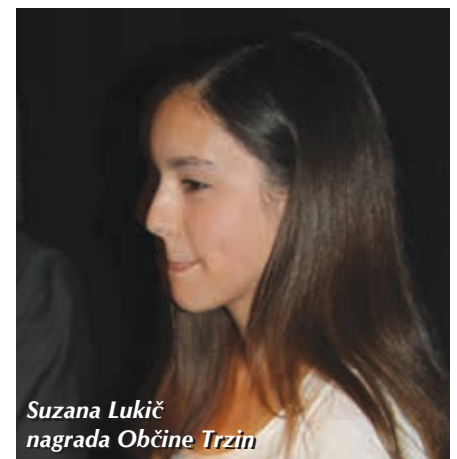
Brigita Ložar je prejela zlato občinsko plaketo v priznanje KUD-u Franc Kotar Trzin in bronasto plaketo za njeno požrivovalno vodenje KUD-a.

Ivan Mušič
bronasta plaketa Občine Trzin

Emil Pevc
srebrna plaketa Občine Trzin

Suzana Lukič
nagrada Občine Trzin

Pred vrati je Trzinska pomlad

Organizatorji: To bo nepozabna zgodba pomladi!

Kot vsako leto bo tudi letos pred začetkom poletja v Trzinu festival Trzinska pomlad. Od petka, 24. maja, do nedelje, 2. junija, se boste lahko družili, zabavali in sproščali ob zelo pestrem in zanimivem kulturnem programu, namenjenem ljudem vseh starosti. Med novostmi moramo najprej omeniti, da tokratni že 13. festival po vrsti ne bo potekal samo ob vikendih, ampak tudi med tednom. Ponovno je Občina Trzin organizacijo festivala zaupala KUD-u Franca Kotarja Trzin; njihov program vas bo zagotovo navdušil. Velik del aktivnosti in prireditev na prostem bo večinoma potekal na lani »odkriti« Pšaticijevi rivieri, se pravi ob Pšati za Taubi centrom, izjema bodo le predstave, ki zahtevajo dvorano. Tako bodo zahtevnejše predstave v kulturnem domu Trzin, v primeru slabega vremena pa bodo tam tudi ostale prireditve, tako da se nihče ne bo izgovarjal s slabim vremenom. Vse prireditve bodo tudi letos brez vstopnine.

Program 13. festivala Trzinska pomlad:

Petek, 24. 5. 2013 - Dan veselja (partner dneva: Taubi)

od 18.00 - 24.00: Pšaticijeva promenada (stojnična prodaja in delavnice ob Pšati)
od 21.00 - 24.00: koncert Orlek (za Taubi centrom)

Skupina **Orlek** iz Zagorja ob Savi hitro vzpostavi stike ter navduši občinstvo iz različnih kulturnih okolij. Njihova glasba je izvirna mešanica rock'n'rolla, nekakšen »folk punk polka rock«. Pestra instrumentalna zasedba pa jih uvršča v etnofolk glasbo. Posebnost skupine Orlek so besedila, ki so socialno-humorno obarvana.

Sobota, 25. 5. 2013 - Dan za pšaticarije (partner dneva: skupina Aktiva)

Prizorišče: za Taubi centrom
od 16.00 - 21.00: Pšaticijeva promenada (stojnična prodaja in delavnice), mojstri za palačinke, igranje z lesenimi kockami
ob 17.00: pravljice ob potoku s pravljničarko Mirjam
ob 18.00: pravljice ob potoku s pravljničarjem Kosto
ob 19.00: Volk in sedem kozličkov (otročka predstava), KŠD Štumf
ob 20.30: ogled finala nogometa na platnu na prostem

Mojstre za palačinke srečate na raznih zabavah in prireditvah. Pripravljajo palačinke vseh vrst in okusov, z bogatim izborom različnih nadevov. Njami!

Predstava **Volk in sedem kozličkov** je kombinacija različnih gledaliških praks. Od klovnovstva in mjuzikla do lutkovnih ter igranih prizorov. Igralca Primož Forte in Žiga Udir bosta odigrala vse vloge iz pravljice, vključno s sedmimi kozlički, in o stari Grim-movi pravljici spregovorila na sodoben način. Priredil in režiral: Dejan Spasić.

Nedelja, 26. 5. 2013

ob 20.00: **Boksarsko srce** (predstava za mlade in odrasle) (partner dneva: Simps's)
Prizorišče: kulturni dom Trzin

Predstavo **Boksarsko srce** uprizarja Lutkovno gledališče Ljubljana. Zgodba prikazuje odnos med nekdanjim boksarjem Leom in jeznim mladeničem Jojom, ki se stke povsem po naključju. Avtor: **Lutz Hübner**, prevod: **Darko Čuden**, režiser: **Samo M. Strelec**, nastopata: **Leo: Iztok Valič** in **Jojo: Domen Valič**

Torek, 28. 5. 2013

ob 20.00: **Družčina** (musikal DS Miki miška) (partner dneva: Arne, d. o. o.)
Prizorišče: kulturni dom Trzin

Četrtek, 30. 5. 2013

ob 20.00: **Otroka muh** (grozljivka KUD) (partner dneva: Coca-cola)
Prizorišče: kulturni dom Trzin

Letošnja igra odrasle trzinske skupine je **Otroka muh**. Številna zasedba vas bo navdušila s priredbo grške mitološke zgodbe o umorjenem argoškem kralju Agamemnonu in maščevanjem njegove hčerke Elektre. Predlogo Jean-Paul Sartra »Muhe« je priredila in režirala: Tatjana Peršuh.

Sobota, 1. 6. 2013, (partner dneva Coca-cola)

Prizorišče: plaža ob Pšati
ob 20.00: Literarni večer

Potekal bo pogovor s predstavnicami ženskega odbora slovenskega PEN centra MIRA, ki med svoje cilje uvršča skrb za intenzivnejšo prisotnost literarnih ustvarjalok, znanstvenic in publicistk v slovenskem javnem prostoru. Večer bo povezoval g. Anton Peršak, sledil pa bo koncert virtuozna na kitari Vita Marenčerja (Vito Marenče Flamenco Solo) v ritmičnih flamenka.

Nedelja, 2. 6. 2013

Prizorišče: plaža ob Pšati
ob 20.30: Čisto pošten rop (film, 38 min) + pogovor z ustvarjalci filma

Kratki igrani film **Čisto pošten rop** je nastal v neodvisni produkciji skupine ustvarjalcev. Izzy, Ibro in Ivan se v želji po boljšem življenju pustijo naplahtati prebrisani vedeževalki, ki jih nagovori v bančni rop ... Dodatno začinjeno je z dejstvom, da so trije glavni junaki resnično nenavadni: eden slep, drugi gluhi, tretji pa šepa. Scenarij in režija: Aleksander Grum, v glavnih vlogah: Darjo Vogrič, Matjaž Volk, Vladan Vukajlovič, Matej Čubej.

Zahvala gre našim zvestim partnerjem: Skupini Aktiva, Taubi, Simps's, Coca-cola, G-studio in Arne.

Podatke zbrala in pripravila: Ana Pirc

Napovednik TD Kanja za maj/junij 2013

Teden zdravja

22. 5. ob 16.00
24. 5. ob 18.00
24. 5. ob 19.00
1. 6. ob 8.00
9. 6.
od 9. do 18.00
28. 6. ob 19.00

Vključitev TD Kanja v občinski program:

Pohod po gozdni učni poti Onger
Vaje za zdravo življenje
Mala telovadnica OŠ
Vaje folklore – kulturni dom Trzin
Pohod po mejah občine Trzin
Zbor pred šolo
Grad Jable
Delavnica in razstava ročnih spretnosti
Šolsko igrišče
Mednarodni folklorni festival

S 14. Florijanovim sejmom smo zadovoljni

V zgodnjem sobotnem jutru, ko je še vse mirovalo in so tudi ptički šele pričeli s svojim petjem, je tišina na zaprti Ljubljanski cesti zmotila uigrana tehnična ekipa in začela postavljati stojnice za razstavljalce na že 14. tradicionalnem Florijanovem sejmu. Ta prireditev je prva v sklopu številnih prireditev in slovesnosti, posvečenih občinskemu prazniku, 15. maju, nadaljujejo pa se s festivalom Trzinska pomlad vse tja do počitnic.

Ko je sonce komaj vzšlo, so pričeli prihajati prvi od približno 60 stojničarjev na točno določene lokacije in začeli urejati stojnice, da bi se na čim lepši način predstavili obiskovalcem.

Sejem je že tradicionalno znan po tem, da se večina razstavljalcev predstavlja z domačo in umetnostno obrtjo. Povabilu se rade odzovejo skupine za ohranjanje dediščine, spominkarstva in ekološke pridelave hrane. Vsako leto vidimo bolj raznoliko ponudbo, stojničarji se trudijo za čim lepšo predstavitev svoje dejavnosti in so temu primerno tudi oblečeni, ponujajo svoje izdelke v pokušino in z dogajanjem ob stojnicah popestrijo prireditev.

Pri organizaciji letošnje prireditve je bil velik problem že sam datum, saj smo organizatorji vedeli, da so otroci na tedenskih počitnicah, kar veliko družin izkoristi za krajši dopust. Pri programu nastopov so zato manjkali nekateri otroci, in to od najmlajših pa do starejših. O tem se velja za naslednje leto temeljito pogovoriti, kajti eno je nedelja sv. Florijana, drugo pa je Florijanov sejem. V istem terminu je tudi vsakoletna razstava s prireditvami v Arboretumu, kar nam vzame kar nekaj obiskovalcev in tudi razstavljalcev.

Drug velik problem pa je bila vremenska napoved, ki ni obetala samo tipičnega aprilskega vremena, ampak samo dež. Vseeno smo imeli kar srečo, ko je vse okrog nas precej bolj zalivalo in je marsikje, takrat ko smo se v Trzinu še veselili, klestila tudi toča.

In še ta sreča: ker vemo, da je zavetnik gasilcev sv. Florijan, po tradicije pa so gasilci na to praznično nedeljo pripravili veselico, kar se spodobi, so letos k sreči ravnali drugače in veselico prestavili v poletni čas.

Točno ob deseti uri je voditelj Franci Peternel pričel s programom in na oder povabil našega župana g. Toneta Peršaka. V krajšem pozdravnem nagovoru je pohvalil neutrudne turistične delavce in čestital Turističnemu društvu Kanja, ki že vsa leta vlaga velike napore v ohranjanje sejemskega izročila.

V nadaljevanju programa so se prepletale glasbene in plesne točke najmlajših pa tudi malo manj mladih. Zapel nam je tudi

nepogrešljivi Mešani pevski zbor društva upokojencev Žerjavčki, poslušali smo zvoke instrumentov in pevke iz glasbene šole Larko, ki so vedno pripravljene na sodelovanje na trzinskih prireditvah, zaplesala je plesna skupina učencev osnovne šole Trzin in za konec se je predstavila še prisrčna otroška folklorna skupina TD in OŠ Jurija Vege iz Moravč.

Že dopoldne in v popoldanskem času so ob sodelovanju DPM potekale igre in zabava za otroke. Otroci so bili slikarji, imeli so boljši sejem, poslušali so pravljice in nastavili obrazke v poslikave.

Ves čas pa se je po sejmu tudi prelivala zabavna glasba, med vmesnimi vložki pa je voditelj predstavljal razstavljalce in sponzorje, kar je pohvalna novost.

Napovedanega šaha in taroka tokrat ni bilo, prav tako ni uspelo Planinskemu društvu pripeljati napovedane plezalne stene, je pa njihova članica aktivno sodelovala med prireditvijo.

Nenapovedano pa so sejem obiskali ...

In kot sem že omenila, da nam aprilsko vreme ni v celoti prizaneslo, so to občutili ljubitelji starih koles in tudi TD Ljubno s folklorno skupino in prikazom Savinjske poroke ter KTD Puconci – pevci in godci.

Prav vreme je krivo, da ni bilo veselega večera z ansamblom Rubin. Bil pa je vseeno vesel večer, ljudje so se družili pod šotorom ob prijazni postrežbi iz gostilne Pr Narobet, in za zdravje spili kozarček ali dva. Vmes pa tudi malo zaplesali.

V nedeljo smo ponovno s strahom opremljali stojnice, pa se je kasneje izkazalo, da smo imeli cel dan lepo vreme in veliko več obiskovalcev.

Zbirati so se pričeli gasilci, narodne noše in godba za procesijo k Florijanovi sv. maši v cerkvi sv. Florijana. Višek svečanosti v tej nedelji je bil prihod mažoretk, godbe, gasilcev in narodnih noš na prizorišče sejma ter tradicionalni koncert Mengeške godbe.

V dopoldanskem času so potekale delavnice ob stojnicah, športne prireditve in otroški bazar v sodelovanju z DPM. Člani Orientacijskega kluba so tekmovali v orientaciji in po objavi rezultatov so zmagovalci prejeli simbolična priznanja. Letos smo tudi prvič organizirali srečelov, vsaka srečka je »zadela«, dobitkov, darovanih od sponzorjev, je bilo veliko, vseeno pa so bile srečke razprodane v slabi uri.

Med poslušanjem glasbe je Franci tudi ta dan predstavljal razstavljalce in sponzorje.

Za dvig razpoloženja pa so oba dneva poskrbeli glasbeniki Melodia Mexicana »Mis ojos me Denuncian«, kar v prevodu pomeni »Moje oči sporočajo«.

Na naši stojnici so se obiskovalci pogosto ustavljali, ker so želeli poskusiti našo trzinsko klobaso, kruh iz domačih pekarn in seveda pecivo in potice. Moram posebej zapisati, da kljub finančni krizi in mogoče včasih različnih političnih nazorov to nikakor ni vplivalo na velikodušno darovanje peciva in kar rekordnega števila sedmih potic za ocenjevanje. Naključno izbrana tričlanska komisija je po že ustaljenem postopku, ne da bi vedela, čigava

je kakšna potica, ocenjevala dobrote, ki so bile vse odlične, na koncu pa je tudi letos zmagala potica Majde Šilar. Po razglasitvi rezultatov je bila naša stojnica najbolj oblegana in priljubljena, kajti dišalo je po dobrotah in obiskovalci so se z veseljem posladkali.

Na oder so prišle pevke Pušeljc iz Gornjega Grada ter nam že dobro znani pevci in glasbeniki, imenovani »Sončki«.

Tudi letos so nastopili metalci podkev, kar se je izkazalo za zelo zahteven šport.

Ob zaključku prireditve pa smo podelili še priznanja za najlepše urejeno stojnico in za najbolj simpatičnega stojničarja.

Zadnji dan prireditve, v nedeljo, je ob sedmih pričelo močno deževati, vreme nas je opomnilo, da se sejem zapira. Za konec je sledilo še nepriljubljeno, a obvezno delo - pospravljanje. Obiskovalci so medtem ob gostinski ponudbi v veselem razpoloženju vedrili pod šotorom še kar nekaj časa.

Za konec bi sejmarjenje ocenila kot zelo dobro. Zunanji opazovalec je mogoče videl tudi kakšno napako, pa če je res bila ali ne. Mi, ki smo delali dolgo in naporno, prostovoljno, podarili svoj prosti čas in tudi finančna sredstva, pa smo lahko ponosni in zadovoljni, da je že 14. Florijanov sejem pod streho. Torej, člani upravnega odbora, pred nami so že nove prireditve in drugo leto 15. Florijanov sejem.

Dunja Špendal

Majhni umetniki so ustvarjali

Otroci, ste tudi vi, ki niste odšli na počitnice, težko pričakovali Florijanov sejem, ko je organizator TD Kanja v sodelovanju z DPM prav vam namenil in organiziral v soboto otroško delavnico?

Na ploščadi, imenovani T3, se je v dopoldanskem času razlegal otroški živžav, in kot znajo le naši najmlajši, je bilo v času delavnice ročnih spretnosti polno tekanja, smeha in ustvarjalnega duha.

Otroci so lahko s pomočjo prostovoljk in članic TD Kanja Klavdije Tretjak, Nuše Repše, Barbare Lapajne, Tjaše Salobir Lipovšek in Ajde Teran Janežič izdelovali kačje pastirje iz ščipalk, rožice iz pene in ptičke iz papirja. Razveseljujoč pogled je bil na male umetnike, ki so lahko po platnu slikali s čisto pravimi čopiči in barvami - pa tudi kakšen prstek je priskočil na pomoč. In kot pravi slikarji so svoje izdelke za nekaj časa razstavili pod arkadami, nato pa jih odnesli domov za spomin.

V času popoldanskega počitka, ko so si mali nadobudneži nabirali novih moči, so prespali tudi črne oblake in močno deževje. Z njihovim prebujanjem pa se je dež umaknil soncu in tudi popoldanske dejavnosti so lahko potekale na prostem. Najprej jim je pravljicar povedal zgodnico o škratu Bilku in kresnički, nato pa so kar tekmovali, kdo bo prišel prej na vrsto za poslikavo obrazka. Klavdija Tretjak in Ajda Teran Janežič sta s svojim znanjem in izkušnjami poskrbeli, da so pod njunimi prsti nastajali liki in poslikave po otroških željah, tako da smo na ploščadi lahko videli Batmane, dinosavre, račke, mucke, samorože, kresničke ...

Malo starejši otroci so med tem pod arkadami postavili klopi in pripravili boljši sejem, na katerem so prodajali svoje izdelke in igrače, ki so jih spremljale v minulih letih, tega dne pa so se poslavljali od njih.

Zvečer so malčki prijetno utrujeni pred spanjem spraševali, če bodo naslednji dan spet lahko slikali, mame pa so odgovarjale, da ne, čez eno leto pa zagotovo.

Zahvala za čudovit sobotni dan pri organizaciji Otroške delavnice gre predsednici TD Kanja Jožici Valenčak in zgoraj omenjenim mamam ter predsedniku DMP Trzin Ladu Krašovcu za sodelovanje in finančno pomoč za nakup materiala, ki so ga potrebovali za izvedbo delavnice.

Dunja Špendal

ZAHVALA

Turistično društvo Kanja Trzin se za sodelovanje na 14. Florijanovem sejmu zahvaljuje simpatizerjem in podpornikom turistične dejavnosti za finančno, materialno in moralno podporo in vsem, ki so prispevali za dobitke na srečelovu, posameznikom in društvom za sodelovanje v programu in prostovoljno pomoč, gospodinjam za pecivo in potice, prav tako pa tudi vsem obiskovalcem sejma in obsejemskih dogodkov.

Dobitnik srebrne plakete občine Trzin za leto 2013

Marko Kajfež

Marka Kajfeža, poveljnika PGD Trzin, ki mu je sveti Florijan zlezal pod kožo, smo v Odsevu že predstavili. Vendar je sedaj posebna priložnost, saj je dobil občinsko srebrno plaketo. Ker tako priznanje v naši občini veliko šteje, smo mu postavili še nekaj vprašanj, na katera je z veseljem odgovoril, saj je vedno pripravljen na sodelovanje z vsemi Trzinci.

Kaj vam priznanje pomeni?

Čast in priznanje za dolgoletno delo in pomoč kraju in sokrajanom, gasilskemu društvu in širši skupnosti.

Imate že vrsto priznanj, kaj vam pomeni priznanje ljudi, med katerimi živite?

Trudim se, da je moje delo najboljše, če pa to opazijo moji sokrajani, mi pomeni veliko, in se jim za to priznanje najlepše zahvaljujem. Vidim, da moj trud ni bil zaman, saj vedno delam v dobro skupnosti.

Kaj pomeni to priznanje za vašo družino, ki je tudi dolga leta delovala pri gasilcih; oče, ki vas je spodbudil za delo v PGD, in brat, ki je tudi dobil visoko priznanje?

Priznanje celi družini veliko pomeni, saj morajo ves čas sodelovati in veliko časa preživeti brez mene. Posebej bi poudaril, da bom s tem priznanjem počastil tudi delo mojega očeta in brata.

Kako gleda na priznanje in tudi delo vaša življenjska sopolnica?

Moja soproga Tanja je tudi že štiri leta gasilka in je seveda vesela priznanja.

Kaj pravijo na priznanje gasilci?

Vsi gasilci smo med seboj prijatelji in se družimo tudi v prostem času, če ne drugače, pa naredimo piknik, zato vsi čutijo, da je to priznanje tudi za delo celega gasilskega društva.

Kako gledate na položaj gasilcev v Trzinu?

Imamo dober odnos z županom in občinsko upravo in zato tudi pričakujem in vem, da bomo v najkrajšem možnem času, seveda

v okviru razpoložljivih sredstev, dobili novo gasilsko vozilo GVC 24 - 50 in tudi nov zelo zaželen, predvsem pa zelo zelo potreben gasilski dom.

Kako si zamišljate prihodnost gasilcev v Trzinu?

Bodočnost je na mladih, zato z njimi veliko delamo, z operativnimi člani pa opravimo veliko taktičnih operativnih vaj; dober rezultat ne more izostati.

Kako dolgo boste še delali v gasilskem društvu?

V mladosti sem se navdušil za to delo in se mu zavezal, tako da tudi poklicno delam v tem poslu. Moja velika želja je, da bi zdrav in čil dočakal zasluženo pokojnino v gasilskih vrstah.

Trzinci, ki smo poveljniku podelili visoko priznanje, vemo, da bodo tako delavni in vneti gasilci, kot so člani PGD Trzin, še naprej skrbeli za našo varnost in nam pomagali ob nesrečah. Zato želimo Marku Kajfežu in njegovim gasilskim prijateljem, da čim prej dobijo novi gasilski dom in novo vozilo, da bo njihovo delo lažje in varnejše.

Tekst in foto:
Zmagdo Knuplež – ZMAK

Dobitnica bronaste plakete Občine Trzin: Terezija Kralj

Tiha, mirna, delavna, in že 50 let Trzinka

Društvo upokojencev je v svojem predlogu za podelitev priznanja Tereziji Kralj zapisalo: »Zinka je že pred upokojitvijo delala tudi za DU. S svojim znanjem in poznavanjem kulinarike je pripravljala hrano na občnih zborih, piknikih in ostalih družbenih dogodkih, ki jih je imelo društvo. Nikoli ni odklonila pomoči, vedno se je z veseljem in odgovornostjo posvetila zaupani dolžnosti. Prav zato smo člani vedno imeli hvalo in pohvalo za njeno predanost in dobro hrano. Za njo velja rek: tiha, mirna in delavna, v ozadju. Nepogrešljiva je tudi njena prisotnost pri vsakoletnem srečanju starostnikov nad 70 let, katerega organizira Karitas v sodelovanju z Občino Trzin. Je tudi redna udeleženka četrtkovih pohodov.«

Zinka, mi lahko za začetek poveš kaj o svoji mladosti in kako si prišla ravno v Trzin?

Težko, zelo težko je bilo. Rodila sem se v Framu kot osmi otrok v desetčlanski družini. Oče je bil borec 14. divizije. Ko sem bila stara osem let, mi je umrla mama. Nato sem kot rejenka vse do šole živela v tujih družinah. Po končanem osmem razredu sem na spodbudo učiteljice, ki me je imela zelo rada, želela nadaljevati šolanje. Takrat sem že živela pri starejši sestri, ki je imela svojo družino, in denarja za moje šolanje ni bilo. Prijateljice, ki so že odšle od doma, so mi svetovale, naj pridem za njimi v Ljubljano in se zaposlim v tovarni. In še ne osemnajstletna sem prav tam spoznala Tomaža, svojega moža, in tako prišla v Trzin; drugo leto bo že 50 let, odkar sva poročena.

Vem, da imaš štiri sinove, pa me zanima, kako je biti žena in mama v družini s petimi moškimi: so te razvajali ali pa si ti podpirala štiri vogale pri hiši?

(Smeh ...) Ne, ni bilo lahko. Ker nisem imela varstva za prva dva sinova, sem ostala doma. Istočasno sva z možem zidala hišo in kasneje, po petih letih, se je družina povečala še za dva fanta.

Po desetih letih pa sem se na prigovarjanje prijateljice ponovno zaposlila, in to v trzinski osnovni šoli. Nikdar, res nikdar mi ni bilo žal, da sem se zaposlila kot kuharica v šoli in bila 15 let vodja kuhinje. Kuhanje me spremlja vse do danes in pri njem uživam. Že za moje fante je bilo potrebno skuhati kar konkretno količino hrane, v šoli pa je bilo otrok precej več in seveda tudi hrane veliko več.

Koliko pa imaš potem vnukov?

Moj in možev ponos in ljubezen je pet vnukov in ena vnukinja. Najstarejši ima že 22 let, najmlajši pa je prvošolček. In najmlajša dva sem tudi pazila, pri ostalih pa sem bila še v službi, in to ni bilo možno. Z družino se veliko družimo ob praznovanjih ali pa kar tako. Za mizo nas sedi po 16, in kot mama, ki rada kuham, sem vedno vesela teh druženj.

Od začetka si članica PD Onger, TD, DU. Poleg službenih obveznosti pa si kuhala tudi za športno društvo, smučarje, tabornike, strelce in na samem začetku na Florijanovem sejmu, ko je bilo prizorišče še pred šolo ...

Ja, z mladimi planinci sem odhajala v hribe in 10 dni kuhala za 42 vedno lačnih otrok. Pa mi je bilo to kot dopust, razen na zadnjem taboru v Krnici, ko sem zbolela. Ves čas je deževalo, kuhinja pa je bila na prostem, imela sem samo malo strehe, tako da me je dež neusmiljeno močil. In tako sem morala prekiniti s takšnim dopustovanjem. Sem pa kuhala tudi na smučarskih tečajih v Dolgi dolini, pa pri strelcih in še v času KS za vse proslave. Sedaj pa sodelujem le še z DU in pri pogostitvah starostnikov.

Kaj pa pohodništvo ?

To je pa moja ljubezen in nuja. Tako funkcionira naša družina, pa naj je to pot do Domžal, Mengša, po mejah občine, vsakotenskega pohoda z upokojenci ali pa zimski vzpon na Porezen, Snežnik ... Tudi otroke sva vzgojila v ljubezni do gora, prva dva sta naju pričela spremljati pri šestih in štirih letih. In dokler mi bo zdravje dopuščalo, bom s hojo nadaljevala.

Zinka, pri vsem tem delu, ko si bila vedno med ljudmi, pa včasih le pride do kakšne besede, zamere?

Ne, jaz nimam zamere do nobenega in tudi kreganja ne maram.

Si pa poleg tega, da si bila vodja kuhinje v šoli in si kuhala na vseh že omenjenih koncih in krajih, nekaj časa delala še ...

Ja, to misliš na tista štiri leta, ko sem imela še jutranje varstvo. To je bilo prav posebno lepo obdobje. Večkrat se je kakšen otrok stisnil k meni ali se mi usedel v naročje in mi zaupal osebne težave, in potem sva oba jokala. Nekaj otrok pa se je zelo rado sukalo okoli mene v kuhinji in bi najraje tam tudi jedli. Zato še vedno od marsikoga, ki je danes že odrasel, dobim ob praznikih voščilnico. In to tudi nekaj velja.

In za konec te prosim, da poveš, kaj ti podeljeno priznanje pomeni in kakšen je bil tvoj odziv, ko si izvedela, da tvoje delo le ni bilo spregledano.

Prav vsake pohvale se razveselim, to priznanje pa je bilo nepričakovano in mi ogromno pomeni.

Dunja Špendal

Tudi letos na dan Zemlje zasadili drevo

22. aprila je Občina Trzin, podobno kot v prejšnjih letih, v sodelovanju z OŠ Trzin - enoto Vrtec Žabica pripravila prireditev, s katero je skupaj obeležila dan Zemlje in dan knjige. Otroci so najprej pod taktirko vzgojiteljic zapeli pesmice, povezane z naravo. Sledila je zasaditev drevesa, tokrat na deževen dan, kar pa je bilo za rdeči bor, ki bo krasil travnik pred zakloniščem na Kidričevi ulici, boljše, kot če bi sijalo sonce. Občina namreč že vrsto let na dan Zemlje simbolično posadi vsaj eno drevo. Ob zasaditvi je župan nagovoril otroke in ostale prisotne. Povedal je, kako pomembna so drevesa, saj proizvajajo kisik za dihanje, nas lahko grejejo, iz njih lahko postavimo hišo, iz lesa delajo tudi papir; torej so drevesa pomembna tudi za knjigo. Otroci so ob dnevu knjige od Občine prejeli tudi nekaj otroških knjižic, za zaključek zapeli še eno pesmico in se okrepani s sadjem odpravili nazaj v vrtec.

Matjaž Erčulj

Sajenje dreves ob dnevu Zemlje

Spomladi sadimo vrtnine, rože, grmovnice in tudi drevesa. Društvo Trzin je naš dom je letos že tretjič organiziralo sajenje dreves ob dnevu Zemlje, ki je 22. aprila. Ta dan je namenjen

osveščanju ljudi, da je potrebno varovati naše okolje. Pred tedni smo se udeležili čistilne akcije, v soboto, 20. 4. 2013, pa smo se v počastitev dneva Zemlje zbrali pri avtopralnici na Kidričevi cesti in s seboj prinesli veliko dobre volje. Z orodjem smo se odpravili pod vznožje Starih delov, kjer pa nas je že čakalo presenečenje. Predsednik Društva Trzin je naš dom nas je pričakal z okusno primorsko jedjo »frtajlo«. (jajca, divjih šparglji ter panceta). Ta jed nam je dala še večjo moč, ko smo v treh urah in pol posadili 150 sadik bukve, smreke, jerebike in borovca. Sadike smo zaščitili z mrežo in plastičnimi zaščitami, ki nam jih je prinesel gozdar.

Vreme je bilo kot nalašč za sajenje, saj ni bilo prevroče, sonce pa je šele ob koncu sajenja dodobra ogrelo reber, pod katero je Tine že kuhlal gobovo jed in cvrl mlad krompir, oddejala pa nas je izvirna vodo, sok in dober teran, ki smo ga prinesli s potepanja po Krasu. Prijetno je bilo v družbi naših dveh svetnikov, ki pa nista politizirala, temveč sta se skupaj z nami zabavala ob iskrivih domislicah.

Društvo Trzin je naš dom

Že 15. srečanje borcev za vrednote NOB s Trzinci

V soboto, 11. maja, je Društvo za varovanje vrednost NOB pripravilo že 15. srečanje svojih članov s krajani Trzina. Ker vreme ni bilo najboljše, je bilo srečanje tokrat v dvorani KUD-a. Poleg praporščakov in predstavnikov borčevskih organizacij iz bližnje in daljne okolice so na srečanje prišli tudi godbeniki godbe na pihala iz Lukovice, ki so z udarnimi melodijami navdušili polno dvorano KUD-a. Zapeli so tudi člani upokojenskega pevskega zbora Žerjavčki, nastopili pa so tudi mladi glasbeniki trzinske glasbene šole Lartko. Program je že po tradiciji vodil simpatično zgovorni Boris Kopitar, ki je med drugim tudi zapel nekaj pesmi, slavnostni govornik pa je bil predsednik trzinskega Združenja borcev za vrednote NOB Jože Kosmač, ki se je zavzel za ohranjanje spomina na nekdanje težke, a slavne dni boja proti okupatorjem. Na slovesnosti so Mitji Prinčiču in Maksu Cerarju za njune zasluge izročili tudi srebrni plaketi Zveze združenj borcev Slovenije. Po končanem kulturnem delu so se udeleženci še precej časa prijateljsko pogovarjali ob prigrizku, ki so ga pripravili prizadevni organizatorji.

DU Žerjavčki na prvem izletu v letu 2013

Po dolgotrajnem deževju je ravno na dan, ko smo se žerjavčki odpravili na naš letošnji prvi izlet, nad našo deželjo posijalo sonce. Obiskali smo kraje, ki jih Slovenci malo obiskujemo, in jih ne poznamo ravno najboljše. Skratka, privoščili smo si potepanje po Banški in Trnovski planoti, in ni nam bilo žal.

Naš prvi postanek je bil v Grgarskih ravnah, kjer smo si ogledali zeliščni center. V njem pridobivajo naravno gojena in prostora- steča zelišča, ki jih sušijo v modernih sušilnicah, kasneje pa iz njih proizvajajo razne napitke in namaze. Pot smo nadaljevali na Kanalski vrh, si tam ogledali akumulacijsko jezero za elek- trarno Avče. Jezero sprejme za 2.700.000 l vode. Zanimivost elektrarne je, da porabi več elektrike za črpanje vode, kot jo nato proizvede. Donosnost elektrarne je v razliki za čas črpanja vode (ponoči, ko je elektrika cenejša) in proizvodnjo, ki je pod- nevi, ko je elektrika dražja.

Na Bajnščici smo se povzpeli na vrh Krvavec, s katerega se nam na eni strani bohotijo Alpe, na drugi strani pa se razprostira morje.

Naprej nas je pot vodila v najdaljšo slovensko vas Lokavec (17 km), ki je sestavljena iz večih zaselkov, ki so med seboj oddaljeni v kilometrih. Seznanili smo se z zgodovino tovrstnega naseljeva- nja in načinom njihovega življenja. V muzeju so nam prikazali, kako so nekoč kovali; to so delali skorajda pri vsaki hiši.

Preko Čepovana smo se spustili na Trnovsko planoto v vas Lokve, kjer smo si privoščili že kar težko pričakovano kosilo.

Nahranjeni in malce spočiti smo se popeljali v podnožje hriba Ko- bilnik, od tam pa pot nadaljevali peš na pokopališče padlih v drugi svetovni vojni, kjer stojijo spomeniki z več kot 2.200 imeni.

Veliko smo videli, veliko lepega doživeli, se naučili in si bili ob vrnitvi domov enotni: naša dežela ima resnično veliko lepih po- krajn .

Pavlič Franc

Lartko poje in igra

V četrtek, 25. aprila, so glasbeniki Glasbene šole Lartko v dvorani Marjance Ručigaj v CIH pripravili svoj že kar tradicionalni koncert Lartko poje in igra. Za razliko od prejšnjih let so tokrat predstavili nekaj družin njihovih učencev, ki so se opogumile in so v večjih ali manjših zasedbah nastopile s svojimi interpretaci- jami skladb. Za nekatere je bila to sploh prva javna predstavitev na odru, dogodek pa so popestrili tudi z nastopi učiteljev iz šole in nekaterih najboljših učencev.

Glasbena šola Lartko v Trzinu deluje že skoraj celo desetletje. S svojo dejavnostjo odkrivajo in izobražujejo glasbeno nadar- jene predšolske in osnovnošolske otroke in tudi nekaj odraslih. Učenci glasbene šole pogosto nastopajo v Trzinu in izven nje- ga, se udeležujejo glasbenih prireditev, pred kratkim pa so se širši javnosti predstavili tudi na TV Slovenija, kjer je skupaj z orkestrom, pevskim zborom in solisti glasbene šole nastopalo 50 učencev. Vsako leto si učenci ogledajo glasbene predstave v Cankarjevem domu, Filharmoniji ali Operi. Z raznimi semi- narji, simpatičnimi projekti, kjer učenci lahko nastopijo s svojo družino in sošolci, ter z gostitvijo profesionalnih glasbenikov iz Akademije za glasbo učencem omogočajo, da nadgrajujejo svoje umetniško doživljanje.

Direktorica in ustanoviteljica Renata Smolnikar je povedala, da je zelo ponosna na svoje sodelavce, ki so strokovni, mladi in prija- zni učitelji, s katerimi učenci dosegajo izjemne uspehe. Letos so prejeli dve srebrni priznanji na mednarodni ravni v klasiki in štiri srebrna priznanja na državnem nivoju.

V Lartku se učenci lahko učijo igranja na klavir, harmoniko, kita- ro, kljunasto in prečno flavto, klarinet, trobento, violino, saksofon in petja. Za vpis v novo šolsko leto se lahko vsi, ki bi jih to veseli- lo, obrnejo na naslov lartko@siol.net.

Direktorica Renata Smolnikar je vesela, da lahko Glasbena šola Lartko nudi izobraževanje tako velikemu številu učencev, saj pra- vi, da je glasba duševna hrana, ki s pozitivnim nabojem premagu- je stanje današnjega časa.

Novice PGD Trzin

Gasilci operativci smo imeli tudi v mesecu aprilu redne vaje. To- krat smo se dobili 19. aprila. Preizkusili smo znanje pri delu z nevarnimi snovmi. Uprizorili smo trk vozila in cisterne z nevar- nimi snovmi. Ob trku naj bi iz cisterne iztekalo gorivo. Tako smo morali zatesniti razpoko ter preprečiti, da bi gorivo prišlo v odtok za meteorno vodo, posledično tudi v podtalnico. Pokazalo se je, da so redne vaje nujne, saj tako pridobivamo nove izkušnje in izboljšujemo naše znanje.

24. aprila je praznoval 90 let naš član Stanko Učakar. Ob prazno- vanju okroglega jubileja mu želimo obilo zdravja in nadaljnega sodelovanja z našim društvom.

Gasilci veterani so se 3. maja udeležili gasilskega tekmovanja v Moravčah. Na tekmovanju je sodelovalo 53 ekip, pri tem so se naši člani solidno odrezali.

5. maja smo praznovali Florjanovo nedeljo. Gasilci smo imeli gasil- sko paradu. V njej je sodelovalo 114 gasilcev, skupno 10 praporov. Sodelovala je tudi Mengeška godba, kamniške mažoretke ter narod- ne noše. Ob 9. 30 smo krenili proti cerkvi, kjer je bila ob 10. uri slovesna gasilska maša. Člani PGD Trzin se zahvaljujemo vsem, ki so sodelovali pri gasilskem prazniku.

Dušan Kosirnik

Ples je način življenja: Profesorica Irena Capuder

Mesec veliki traven je mesec valet in maturantskih plesov. Je mesec novih upov, cvetja in ljubezni pa tudi mesec trdega dela za šolski uspeh, je mesec pričakovanj, zaključka šole. Irena Capuder je profesorica, ki učencem poleg redne snovi nudi razvedrilo v obliki plesa, da lažje premagujejo te stresne čase. Vedno je nasmejana, in vnaša v okolje pozitivno energijo, ki jo danes vsi potrebujemo.

ZAKAJ SLOVENŠČINA?

S poučevanjem slovenskega jezika se mi je izpolnila velika otroška želja. Že v prvem razredu sem bila namreč odločena, da postanem učiteljica. Tudi po zaslugi zelo dobre osnovnošolske profesorice Marte Keržan je postala slovenščina moj priljubljen predmet. Poleg tega pa že od nekdaj rada nastopam, zato je bila ena najpomembnejših življenjskih odločitev zame lahka. Po končani gimnaziji sem odšla na Filozofsko fakulteto v Ljubljani in pridobila naziv profesorica slovenščine. In danes v svoji službi zelo uživam.

KAKO VAS SPREJEMAJO UČENCI?

Kar učencem daš, tudi dobiš nazaj. Zato poskušam s svojim strokovnim znanjem, pozitivno energijo, spodbudo za delo in vrednotami dodatno motivirati učence. Mislim, da mi to kar uspeva. Otroci me osrečujejo, upam, da tudi jaz njim prinesem nekaj sončka v učilnico, vzgojo za življenje in ljubezen do materinščine. Bistveno se mi zdi, da se s pravo mero na pravi način približaš učencem, tudi tistim v zadnji klopi.

S KATERIMI UČITELJI SODELUJETE NAJVEČ?

Za kakovosten razvoj šole je potrebno krmariti med odnosi učitelj - učenec, učitelj - starši, seveda tudi dober timski odnos med učitelji pripomore k uspehu. Na OŠ Trzin mi je še posebno všeč ta kolektivni duh. Sama sem slovenistka, največ sodelujem s profesorji, ki nas družijo tudi isti kabinet, še posebno z Marjanco Ipavec, ki jo tudi sicer zelo spoštujem. Pri vodenju aktiva podaljšanega bivanja pa mi zelo pomaga dobrosrčna sodelavka Dragica Marinko.

KATERE KROŽKE ALI DODATNO IZOBRAŽEVANJE VODITE?

Vodim plesni krožek, ki ga obiskujejo učenci od petega do devetega razreda enkrat tedensko, pred nastopi pa tudi večkrat tedensko. Učenci so pred nastopi tako motivirani, da me poiščejo tudi med odmori, pred in po pouku, da še dodatno pilimo koreografije. V tem mesecu načrtujemo udeležbo na plesno-pevskem taboru. Sodelujem pa tudi pri projektih, kot je Zdrav življenjski slog v sklopu podaljšanega bivanja. Uspešno sodelujem tudi z učenci pri individualnih urah slovenščine v okviru dodatne strokovne pomoči.

KJE STE ŠE NASTOPALI?

Redno nastopamo na šolskih prireditvah, radi nas povabijo tudi na občinske prireditve, npr. na Florijanov sejem. Nad plesnimi nastopi pa se ne navdušujejo samo učenci in občinstvo. Na lanski

valeti smo se opogumile tudi učiteljice in zaplesale, točko pa smo nadgradile še s skupnim nastopom 50 osnovnošolcev vseh starosti. Bilo je nepozabno in spodbudno! Kako lepo je bilo videti odlično pripravljene plesalce in navdušeno občinstvo. Presenečeno smo ugotovili, kako nadarjene učence imamo, povečali smo obisk plesnega krožka v sledečem letu in dobili nove ideje za prireditve.

KAJ ŠE DELATE POLEG POUČEVANJA SLOVENŠČINE

Zavedam se, da imam kot profesorica slovenščine pomembno vlogo pri vzgoji otrok v dobi odraščanja in dojemljivosti. To mi je v poseben izziv. Teh pa ne manjka tudi v popoldanskem času. Moja prva strast je ples, dobro podlago za prenašanje znanja na mlajše sem dobila v Plesni šoli Kazina, kjer sem se naučila, da te do vrhunskih rezultatov pripeljejo trma, nepopustljiva volja in veliko vaje. Že od malega pa sodelujem tudi v Kulturnem društvu Mirana Jarca Škocjan, kot igralka in tudi kot koreografinja. Poleg tega sem navdušena še nad zborovskim in solopetjem, veliko mi pomeni tudi šport, tek, hoja v hribe, odbojka, smučanje. Kolikor je možno, pomagam tudi v družinskem podjetju. Ne, ni mi dolgčas.

KAKO VIDITE OŠ TRZIN V NASLEDNJIH LETIH?

OŠ Trzin je v koraku s časom, in ne dvomim, da bo tako tudi v prihodnje. Otroci v sebi nosijo neskončna polja darov in sposobnosti, v njih je potrebno poiskati te magične sposobnosti in čarati z njimi. Potem ne bo skrbi za napredek. Prav vsak od nas lahko pripomore, da bo OŠ Trzin zibelka kulturnih in zglednih ljudi.

VAŠI NAČRTI, ŽELJE?

Moja želja je ostati v pedagoškem poklicu in še nadgraditi obstoječe delo z nadaljnjim izobraževanjem. Veseli me podiplomski študij družinske terapije, zgled mi je naša ravnateljica mag. Helena Mazi Golob.

MOTO?

To vprašanje mi je pri srcu, saj jih imam mnogo na zalogi. Vsako jutro si preberem kakšno motivacijsko misel, ki me potem spremlja skozi dan. Naša ravnateljica pravi, da je dan, ko se nisi ničesar naučil, izgubljen. Jaz pa dodajam, da je potrebno zaupati, verjeti in imeti močno voljo pri vsem, kar počneš.

Povedati moramo, da je bila Irena svetovna prvakinja v plesanju hiphopa v skupinski formaciji s plesnim klubom KAZINA. In to svoje znanje strokovno prenaša na otroke, ki pridejo v plesni krožek. Otroci imajo radi učitelje, ki jih znajo motivirati in jim nudijo nekaj več kot samo suhoparna predavanja. Taka predavanja, ki so zanimiva, in seveda krožke, pri katerih lahko pokažejo svojo dušo in talent. Trzinski osnovni šoli očitno uspeva takšno delo, ker ima dober kader, kar pa je seveda odvisno od dobrega vodenja.

Spraševal in foto: Zmak

Življenje na vratih hladilnika

Kako nenavaden naslov, pa vendar pove marsikaj. Življenje na vratih hladilnika (v originalu *Life on the Refrigerator Door*), prvenec v Kanadi živeče angleške avtorice Alice Kuipers je zgodba, ki bi bila lahko tvoja, moja. Najprej sem pomislila, pogled ga, zajca Petra, kot da je naš (našemu je ime Hopko), pa tudi podobna sporočilca bi lahko visela na našem hladilniku. Potem pa kot strela z jasnega ... no, naprej prepuščam besedo Andreji, da ne bom vsega prehitro izklepetala.

»Knjigo je prijetno brati. Pisana je v obliki sporočilc, pripetih na vrata hladilnika. Takšnih kratkih in preprostih, ki si jih tudi mi tako radi v naglici puščamo pripete na vratih hladilnika (pri nas sicer na posebnem žeblju v jedilnici).

Leto dni si pišeta mama in hči. Mama, ločenka in stalno zaposlena zdravnica, in hči najstnica, ki prebiva pri mami, občasno tudi pri očetu in prijateljih. V sporočilcih redno nastopa še mali zajec Peter, za katerega skrb si zelo vestno delita obe, mama in hči (počisti kletko, daj zajcu jesti, kupi zajcu hrano ...). Tako kot je običajno tudi v naših družinah, Peter združuje in terapevtsko delujejo na obe, kot nekakšna stična točka njunih življenj. Vse lepo in prav, življenje na vratih hladilnika teče bolj in manj po svojih tirih. Mati vedno utrujena od službe, polna skrbi, ki jih nosi v sebi. Hči srečno zaljubljena, vestno se uči in prijateljuje, veliko

krat namesto mame doma gospodinja. Njena pisemca so simpatična, polna čustev, prošnji do mame. Tu so večna vprašanja o večji žepnini in pobožna želja, da bi lahko skupaj z mamo preživela počitnice. Kot strela z jasnega neba pa nekega pomladnega dne mamino pisemce na hladilniku sporoča hčerki, da mora na pregled k zdravniku, tako mimogrede, saj ni nič hudega. Samo za kontrolo, nič posebnega. Tragika zgodbe se nadaljuje, ko mami potrdijo, da ima raka in da ji ne kaže dobro.

Leto dni si pišeta mama in hči, potem mama umre. Zadnje pismo ni pripeto na vrata hladilnika. Hči ga piše mrtvi mami na svoj sedemnajsti rojstni dan, tam nekje ob reki, kjer obuja spomine in sliši mamin glas, ki ji pravi, da bo še vse dobro. Knjiga, ki vas bo zajamčeno spravila v jok. Spodbudila vas bo k razmišljanju o hitenju skozi življenje. Pa o tem, da imamo običajno najmanj časa prav za ljudi, ki so nam najljubši. Preberite.«

Andreja, hvala, da si delila svoja razmišljanja o tej čudoviti knjigi z bralci Odseva! Nedvomno je to knjiga - čeprav morda deluje bolj kot lahkotno poletno branje, ki se te globoko dotakne. Čudovito preprosta in bridka pripoved ponuja univerzalne lekcije o ljubezni, ki jih avtorica spretno ujame v neprepustno tkanino, ki povezuje matere in hčere po vsem svetu. Morda jo lahko beremo tudi kot opomin, da ne gre zamujati drobnih stvari, ki te družijo z družino in prijatelji.

Nataša Pavšek

Uspešni trzinski karateisti pod vodstvom Lovrenca Kokalja

Mladi trzinski karateisti dosegajo zelo dobre uspehe na raznih mednarodnih tekmovanjih. Zato smo za našo tokratno izdajo Odseva obiskali njihovo vadbo v mali telovadnici OŠ Trzin. Vsak ponedeljek in četrtek vadbe vodi njihov učitelj (sensei) Lovrenc Kokalj v okviru društva Karate Atom Shotokan Domžale, ki ima glavne prostore v Domžalah. G. Kokalj je zgovoren, oster in za nekatere morda preveč neposreden. A ga njegovi učenci neizmerno spoštujejo. Priboril si je črni mojstrski pas - 5. dan. Rojen je v Domžalah, kjer je odrasčal in živi še danes. G. Kokalj zagovarja zdravo življenje. Popolnoma nasprotuje rabi kakršnihkoli drog in ne mara kadilcev. Občasno si privoščiči kakšno alkoholno pijačo. Pravi, da so vrata v društvo odprta komurkoli, le pripravljen mora biti trdo delati.

Lahko opišete vašo športno pot in kako ste postali učitelj v Karate društvu Šoto-kan-do v Domžalah?

V rani mladosti sem tako kot večina vrstnikov rad igral nogomet, vendar sem se zelo hitro navdušil za borilni šport karate, v katerem vztrajam še danes. Karate je postal moj življenjski slog. Karateisti rečemo, da hodimo po poti Karate-Do (pot). Res sem sensei, kar pomeni učitelj. Sensei postaneš, ko se zamenjajo generacije vadečih. Karate društvo Atom Shotokan Domžale, katerega ustanovitelj sem bil skupaj s somišljeniki, je bil dom in križev pot mnogih uspešnih. Atom ima korenine v TVD Partizan Domžale iz leta 1982.

Kdo vas je navdušil za karate?

Preprosto sem vedel, da bi v življenju rad počel nekaj, kar me bo spremljalo skozi vse življenje in bom lahko aktiven ter se krepil, tudi ko ne bom več rosno mlad. Karate je bil čudežen, in sem ga

začel raziskovati. Danes vem, da je ta čudež fizika. Dihanje in rotacija. Všeč mi je bilo, da telesno lažji lahko premaga telesno težjega - močnejšega.

Poznamo več zvrsti karateja. V čem se razlikujejo?

Zgodovina karateja je zanimiva, različna, a se jo da opisati. Kitajci so imeli svojo borilno veščino, ki je koristila menihom za obrambo pred vdori tujcev. Na japonskem otoku Okinava pa so imeli svojo borilno veščino, ki je bila razdeljena po treh mestih, v katerih so vadili: Nahate, Tomarite in Shurite. Blagovna menjava pa je omogočila tudi menjavo borilnih veščin. V tem predelu sveta si pač moral obvladati samozaščito za preživetje. V modernem času je neka okinavska mati bolehnega sina poslala vadit in utrjevati telo v vse tri šole borilstva Okinave. Ta mladenič je po-

tem napredoval tako daleč, da je začel poučevati borilne veščine v Tokiu, kamor ga je povabil japonski cesar. Mojster Funacoshi Gichin je dal goloroki veščini ime karate, kar pomeni v prevodu prazna roka. V še bolj natančni misli mojstra, za katerega ve zelo malo ljudi, pa pomeni Kara – Kitajska, Te pa Okinava. Mojster Funacoshi je v Tokiu odprl svojo karate šolo, ki jo je poimenoval Shotokan. Vsi, ki so vadili v tej šoli, so bili shotokanci, vadili pa so karate. Funacoshi je bil ustanovitelj Japonske karate asociacije (JKA) in od tukaj so prišli potem tudi najboljši učitelji. Zdaj je ime karate univerzalno za vse stile, ki se med seboj razlikujejo toliko, kot njihovi učitelji. Večinoma vsi stili prihajajo iz Okinave. Karate se danes razlikuje po športnem ali tradicionalnem načinu vadbe. Prisegam pa na tradicionalnost s sodobnimi pristopi.

Karate naj bi pomenil tudi način življenja; oblikuje človeka tako fizično kot psihično.

Vadba karateja je v prvi vrsti vzgoja samega sebe. Segment psihofizike je tukaj zelo močan. Lahko bi rekli, da po desetletnem treningu posameznik doseže naziv mojstra življenja. Pri vsaki stvari je potrebno vztrajati. Vztrajnost je vrlina. Pri vadbi karate-Do veščine gre za srž vztrajnosti telesne in psihične vadbe. Fantastično zdravilo za depresijo. Vadite in skrbite ni. Človek je del narave, kar pa nenehno pozablja. Pridemo iz narave in se vanjo povrnemo. Potrpljenje je zdravilo. Zakaj bi se nam mudilo. V principu se samo prestavljamo iz enega konca na drugega. Kdor ne misli na denar, ga ima dovolj. Poti je dovolj, samo srečen moraš biti na tej poti. Človek kot posameznik se mora v svoji biti najti, vendar ni nujno, da v karateju. A karate z vadbo temu pripomore.

Dosegli ste veliko mednarodnih uspehov na tekmovanjih. Jih lahko nekaj naštejete? Kateri vam največ pomenijo?

S karatejom se ukvarjam že kar dolgo, vendar nimam kakšnih resnih želja po dosežkih športne vrste. Če grem tekmovat, grem zato, da preizkusim, kje sem v danem trenutku. Sem pa zelo srečen pri uspehih svojih učencev oziroma mladih športnikov, ki bodo zdaj začeli živeti po svoje in bodo sami kupovali sol in poper. Naš klub je v samem vrhu Evrope. Saj ne more biti drugače, če pa vadimo vsak dan z dušo in telesom. Lani novembra smo bili na svetovnem prvenstvu SKIF (Shotokan Karate-Do International Federation; op. a.) organizacije v Sydneyu in sem domov iz olimpijske dvorane prinesel dve medalji, na katerih se sedaj nabira prah. Sta pa lepi, ljudje so nas lepo pričakali, ko smo prišli domov. Pomembno je, kaj nosimo v srcu in kaj doživimo. Iz Trzina je bil v Sydneyu tudi mladi Grega Teršek, ki je izredno obetajoč mladi mojster. Dosegel je 6. mesto med množico mladih iz celega sveta. Drugače je bil pa na prejšnjem SP v Grčiji tretji mladinec na svetu.

V telovadnici OŠ Trzin imate dvakrat tedensko treninge karateja. Koliko Trzincev hodi na treninge? Nekateri so zabeležili odlične rezultate na različnih tekmovanjih. Lahko kaj več poveste o Trzincih v klubu?

Trzin je sekcija domžalskega kluba. Veliko mladih in starejših Trzincev redno vadi in imajo odlične rezultate. Grega Teršek in Črt Hrovatin dosegata odlične rezultate v najtežjih kategorijah in imata mojstrsko stopnjo. Grega Teršek ima medaljo za 3. mesto iz SP Grčija 2009. V Sydneyu se mu je izmuznila za las. Včeraj (21. 4.; op. a.) smo prišli iz Torina. V Giaveno je bil mednarodni turnir mojstrov osmih držav in ekipa Timotej Kokalj, Grega Teršek in Črt Hrovatin je prišla domov z osvojenim 2. mestom v disciplini ekipno kate. Izredno perspektiven je Žan Podboršek, ki na enem samem tekmovanju, naj bo to doma ali v tujini, osvoji po tri ali štiri zlate medalje v različnih kategorijah. Malo bolj previdni, vendar odlični, so Žan Guček, Mitja Hofer, Karin Podboršek in še bi lahko našteval.

So treningi naporni? Kako potekajo, kaj se učenci učijo?

Treningi potekajo vsak dan. Kaj se naučijo, povedo rezultati. Za mene je pomembno, da so razgledani, zdravi in srečni. Pomemben je pa tudi odličen šolski uspeh.

Na obisk v Slovenijo prihajajo tudi japonski mojstri karateja. Pripravljate razne seminarje. Kako poteka seminar, kakšne so aktivnosti na seminarju?

Velikokrat gostimo različne vrhunske mojstre, ki pridejo tudi iz Japonske. Japonska je zibelka karate športa in tradicije. Takrat vadimo dvakrat dnevno. Dopoldne in popoldne po več ur. Ko mojster pride v dvorano, ga vsi pozdravimo, postavimo se v vrsto, ponovimo pozdrav in se začnemo razgibavati, da ogrejemo telo za delo. Po razgibavanju vadimo karate tehnike in vse, kar sodi zraven. Mojstre vabimo zato, da ostanemo pri vrhu.

Kakšne so vaše želje za prihodnost?

Ostati zdrav in vesel, da bom lahko učil in gledal uspehe svojih mladih mojstrov in mojstric.

Iztok Plevelj

Trzinske športne igre imajo prihodnost!

V soboto, 27. 4., so pod pokroviteljstvom Občine kar tri društva v Športnem parku Trzin Mlake organizirala Športne igre Trzin. Športno društvo je poskrbelo za prostor, mize, glasbo, nakupilo pokale za najboljše, se dogovorilo z gostincem Bara Blatnica in za prvega od športov, košarko. Društvo za zaščito mladosti Trzin je poskrbelo za nogomet, Društvo upokojencev Žerjavčki pa je poskrbelo za balinanje. Športne igre so prvenstveno namenjene Trzincem in štejejo tudi za športno značko občine Trzin, da pa je turnir bolj tekmovalen, nanj povabimo tudi okoliške ekipe. Na tekmovalje so tako prišli košarkarji iz Ljubljane in Domžal, balinarji so prišli z Vira in iz Loke, nogometaši pa so bili povečini iz Trzina. Po srditih bojih pod koši so prvo mesto osvojili člani ekipe z imenom NO NAME iz Ljubljane, v kateri so igrali Žam Bortek, Peter Bradač, Gašper Kromar in Jan Bezica, ki je premagala ekipo Thorex iz Ljubljane, v kateri so igrali trenutno najboljše rangirani

ulični košarkarji na svetu. Tretje mesto je osvojila ekipa Mehiški val iz Trzina. Na peščeni podlagi so najboljše metali krogle in tudi bližali balinarji z Vira, na drugo mesto se je uvrstila ekipa ŠD Loka, tretja je bila ekipa Trzin 2, četrta pa ekipa Trzin 1. Poleg ekip društva upokojencev sta na turnirju v balinanju sodelovali še ekipe mladincev in mešana ekipa mladincev in upokojencev. Med goli se je najboljše znašla ekipa DZMT (Društvo za zaščito mladosti Trzin), drugo mesto je osvojila ekipa PINK PANTER, tretje pa ekipa NAVADN z dvema predstavnicama nežnejšega spola.

Prireditve je odlično uspela, saj so pohvale organizatorjem kar deževalo, kot odlično pa se je izkazalo tudi sodelovanje več društev.

Matjaž Erčulj

Pionirke prve, mlajše pionirke druge

V soboto, 20. aprila, in v nedeljo, 21. aprila, je potekalo v Cerknici 22. državno prvenstvo v streljanju z zračnim orožjem za vse kategorije. Omenjenega tekmovanja se je udeležilo tudi 24 trzinskih strelcev in strelk, ki so morali pred tem izpolniti zahtevane norme za udeležbo na tekmovanju. Po pričakovanju je bilo najštevilčnejše zastopstvo najmlajših strelcev in strelk, saj je na tekmovanju nastopilo kar 16 mladih strelcev in strelk. Kot že mnogokrat letos so največji uspeh dosegle pionirke, saj so osvojile naslov državnih prvakinj. Ekipo so sestavljale Suzana Lukić – 183 krogov, Saša Javorac – 177 krogov, Eva Kralj – 171 krogov. Med posameznicami je najbolje streljala Suzana Lukić, ki se ji je naslov državne prvakinje izmaknil za dva kroga, kolajna pa le za krog; pristala je na 4. mestu. Saša Javorac je osvojila 7. mesto.

Med posameznicami je nastopila še Maša Zorman, ki je zadela 160 krogov.

Žal v pionirski konkurenci nismo imeli ekipe, in sicer zaradi sodelovanja enega člana ekipe na državnem prvenstvu mladih matematikov. Najboljši rezultat je dosegel Žan Močnik, ki je s 174 zadetimi krogi osvojil 18. mesto v konkurenci 79 tekmovalcev.

Izkazale so se tudi mlajše pionirke, saj so v postavi Zala Koritnik – 180 krogov, Kaja Zorman – 173 krogov, in Eva Mušič – 171 krogov, zasedle 2. mesto, s štirimi krogi zaostanka za

prvakinjami iz Železnikov. Prvakinje so naslov osvojile z rezultatom, ki je pomenil izenačenje državnega rekorda, ki so ga lani postavile trzinske strelke. Med posameznicami se je izkazala Zala Koritnik, ki je že v svoji prvi strelski sezoni osvojila bronasto kolajno. V tej kategoriji sta nastopili še Nina Dimc – 170 krogov, in Taja Pezdir – 162 krogov.

Na tekmovanju je sodelovala tudi ekipa mlajših pionirjev, ki je v postavi Simon Vukadin – 178 krogov, Vid Purkart – 170 krogov, in Aljoš Matičič – 152 krogov, osvojila 9. mesto med 24 ekipami. Najboljši rezultat je dosegel Simon Vukadin, ki je osvojil 9. mesto in je za prvakom zaostal le za tri kroge.

V konkurenci cicibanov sta nastopila dva trzinska strelca, Luka Lukić – 174 krogov, in Jure Močnik – 165 krogov. Uspešnejši je bil Luka Lukić, ki je osvojil 10. mesto v konkurenci 86 strelcev.

Med kadetinjami pa je odlično streljala Neža Praprotnik, za katero je bila to prva sezona v tej konkurenci. S 377 zadetimi krogi je osvojila 5. mesto.

V članskih kategorijah je v streljanju s puško in s pištolo nastopilo 8 trzinskih strelcev, ki pa so dosegli le povprečne rezultate.

FB

Vabilo na Tek Petra Levca SKIRCA Trzin in obvestilo o zapori cest

15. Tek Petra Levca SKIRCA Trzin

25. maj 2013

Športno društvo Trzin tudi letos nadaljuje z organizacijo tradicionalnih športnih dogodkov. Vrhunec majskega športnega dogajanja bo predstavljal **15. Tek Petra Levca SKIRCA Trzin**, ki bo v **soboto, 25. 5.**, od 9.00 naprej. Tako kot zadnja leta bosta start in cilj teka pred Centrom Ivana Hribarja v Trzinu, trase pa bodo potekale po trzinskih ulicah in gozdu. Vabljeni ste, da se teka udeležite vsi - od najmlajših do najstarejših. Družine bodo tekle t. i. "družinski kilometer", otroci se bodo pomerili v tekih na 1 oz. 2 km, odrasli pa v tekih na 5,2 oz. 10,2 km. Letos ponovno dodajamo tudi kategorijo teka s kužki (tekač + pes) na 5,2 km.

Več informacij in prijavnice najdete na spletni strani tek.trzin.si.

Ob tem vas obveščamo, da bo zaradi teka 25. 5. 2013 med 8.30 uro in 12. uro zapora naslednjih delov občinskih cest v Trzinu:

- Ljubljanska cesta poleg CIH – Start/Cilj od 8.30 do 12. ure,
- pešpot ob Pšati do Ljubljanske ceste, križišče Ljubljanske ceste in ceste Za hribom, križišče Ljubljanske ceste, Ulice pod gozdom, nadaljevanje po Ulici pod gozdom, nato po Ulici Kamniškega bataljona ter Mlakarjevi ulici do njenega izteka v gozd - od 9.50 do 11. ure,
- cesta Za hribom od h. št. 15 do križišča s Habatovo ulico, Habatova ulica, cesta Za hribom do Ljubljanske ceste - od 10. do 12. ure.

Se vidimo!

Nejc Florjanc, ŠD Trzin

London

V soboto, 13. 4. 2013, smo se učenci 7., 8. in 9. razredov OŠ Trzin odpravili na strokovno ekskurzijo v London. Izpred šole smo se odpeljali že ob dveh. Let je bil dokaj kratek in prijeten. Med vožnjo do hotela smo si ogledali še nekaj znamenitosti Londona

in naredili krajši postanek za ogled in sprehod po Tower Bridgu. Tower Bridge je dvigni most čez reko Temzo v Londonu. Stoji poleg znamenite trdnjave Tower of London. Njegova gradnja po načrtih Horacea Jonesa se je začela v letu 1886 in je trajala 8 let. Po ogledu smo se vrnili na avtobus in se odpeljali v hotel, kjer smo prejeli vsa potrebna navodila od našega vodiča g. Tadeja Strnada.

V nedeljo zjutraj smo vstali zelo zgodaj, saj nas je zajtrk čakal že ob 7.30.

Po zajtrku smo se zapeljali z rdečim dvonadstropnim avtobusom in vožnjo nadaljevali s podzemno železnico. Ker smo se peljali prvič, smo bili nad to izkušnjo vsi navdušeni.

Najprej smo se sprehodili do Trafalgar Squara. To je ena izmed turističnih znamenitosti Londona. Sredi Trafalgarskega trga je spomenik admiralu Horatiu Nelsonu. Imeli smo nekaj prostega časa, da fotografiramo trg, potem pa smo si ogledali Narodno galerijo. Narodna galerija je muzej umetnosti na Trafalgar Squaru. Ustanovljena je bila leta 1824, v njej pa hranijo zbirko več kot 2.300 slik.

Po ogledu galerije smo se odpravili proti Buckinghamski palači, ki je uradno domovanje britanske kraljeve družine v Londonu od leta 1837. Palačo uporabljajo tudi za različne sprejeme in zabave, nekateri deli palače so celo leto namenjeni tudi zunanjim obiskovalcem.

Ogledali smo si tudi menjavo straže, potem pa se sprehodili skozi vrtove sv. Viktorije. Hodili smo vse do Covent Gardna, ki je bil poln uličnih umetnikov in butikov.

Nato smo odšli do Spomenika. Spomenik velikega požara je stolpec v Londonu, ki spominja na veliki požar v Londonu. Visok je 62 metrov. Spomenik je bil zgrajen med letoma 1671 in 1677 in je najvišji izolirani kamniti stolp na svetu. Premagali smo 311 stopnic in si prislužili certifikat ter čudovit razgled.

Od Spomenika smo se odpravili do Westminsterke palače, kjer zaseda angleški parlament, in veliki zvonik, imenovan Big Ben. Ogledali smo si tudi katedralo sv. Pavla, stolno cerkev londonske škofije. Katedralo napolnjujejo kipi in spomeniki slavnih britanskih državljanov.

Potem smo se s podzemno železnico odpeljali do Camden Towna. Ko se je naš prosti čas iztekel, smo odšli do Piccadilly Circusa, cestnega križišča in javnega prostora v londonskem West Endu v Westminsteru.

Od Piccadilly Circusa smo se odpravili v China Town, kitajsko četrt Londona.

Ob koncu dneva pa smo imeli nekaj prostega časa, da si poiščemo še nekaj za pod zob. Kmalu smo se s podzemno železnico in dvonadstropnim avtobusom odpeljali nazaj do hotela.

V ponedeljek zjutraj smo se po zajtrku s popolnoma avtomatiziranim vlakom odpeljali do Greenwicha in občudovali London z desnega brega reke Temze. Preko Greenwicha danes poteka ničelni (glavni) poldnevnik oziroma meridijan. Ogledali smo si Queen's House, nekdanjo kraljevo rezidenco. Prav tako smo si ogledali Naval College, arhitekturno središče pomorskega Greenwicha.

Sprehodili smo se tudi do Kraljevega observatorija, si nato kupili nekaj za pod zob in se odpravili na potovanje z ladjo po reki Temzi. Po izkrcanju smo se z navdušenjem odpravili v Natural History Museum in po ogledu končno pričakali muzej voščenih lutk Madame Tussauds, glavno turistično atrakcijo, ki se nahaja v središču Londona. Ustanovila jo je kiparka voščenih lutk Marie Tussauds leta 1884.

Naš čas za ogled lutk se je kmalu iztekel. Odpeljali smo se do Oxford Streeta, kjer smo lahko iz svojih žepov potegnili denarnice in odšli po nakupih. Oxford Street je ena izmed najbolj obremenjenih nakupovalnih ulic v Evropi. Ko smo izpraznili svoje denarnice in napolnili želodce, smo se odpeljali nazaj v hotel.

Naslednji dan smo lahko vstali eno uro kasneje, saj nas je čakal le še let nazaj v Slovenijo. Napolnili smo svoje kovčke, sedli na avtobus in še zadnjič pomahali Londonu ter se odpeljali na letališče. Pred vzletom smo si žepe napolnili še s spominčki z letališča.

V Trzin smo prispeli okoli petih, polni novih vtisov in izkušenj, navdušeni nad mogočnostjo in veličino mesta, nad spoznavanjem angleške kulture, uporabo angleškega jezika v praksi, presenečeni nad učinkovitostjo podzemne železnice in še marsičem. Čeprav smo bili neprespani in nas je vse bolelo od dolgih 'sprehodov' po mestu, smo v Londonu prav vsi zelo uživali.

Liza Ulčakar, 9.b

Dom počitka Mengeš – pomoč na domu

Tako kot drugod po svetu je tudi v Sloveniji opaziti trend naraščanja števila starejšega prebivalstva. Danes si starejši želijo, dokler je le mogoče, bivati v domačem okolju. Pri tem jih pogosto ovirajo bolezni ali druge starostne težave. Ena izmed rešitev je pomoč na domu. Dom počitka Mengeš je že v letu 2006 pričel z izvajanjem pomoči na domu. Odzivi so bili pozitivni. Uporabnikom je bilo na ta način omogočeno živeti v krogu svojih družin, pomoči pa so bili veseli tudi njihovi svojci, saj so lahko brez skrbi odšli na delo oz. po opravkih.

Danes ima Dom počitka Mengeš koncesijo občin Mengeš, Trzin in Lukovica za izvajanje storitev pomoči na domu. Glede na to je pomoč teritorialno vezana na meje delovanja teh občin in je namenjena upravičencem, ki prebivajo v Mengšu, Trzinu in Lukovici. Kot pa smo že omenili, se storitve izvajajo na domovih upravičencev in njihovih svojcev, torej v njihovem domačem okolju.

Pomoč na domu je strokovno voden proces in organizirana oblika praktične pomoči, pri kateri sodelujejo vodja in koordinator storitve, izvajalec storitve (socialni oskrbovalec), upravičenec in ključni oz. odgovorni družinski člani.

V Domu počitka Mengeš izvajajo storitve pomoči na domu socialni oskrbovalci, usposobljeni za izvajanje storitev. Storitve izvajajo strokovno in v skladu z etičnimi načeli izvajalcev storitev v socialnem varstvu.

Storitve pomoči na domu obsegajo naslednje sklope opravil:

- pomoč pri temeljnih dnevni opravilih,
- gospodinjska pomoč in
- pomoč pri ohranjanju socialnih stikov.

Osnovni namen in cilj izvajanja storitev pomoči na domu je, da upravičencem z našimi storitvami omogočamo čim kvalitetnejše bivanje v domačem okolju, hkrati pa s storitvami nadomeščamo institucionalno varstvo. Pri svojem delu ob soglasju z uporabniki in njihovimi svojci sodelujemo tudi z drugimi institucijami, zlasti s patronažno službo.

Trudimo se, da bi našim uporabnikom nudili prijazno in strokovno oskrbo ter jim pomagali ohraniti samostojnosti v domačem okolju.

Želene informacije dobite po telefonskih številkah:

- tel. 051 327 317: Vesna Seretin – koordinator pomoči na domu
- tel. 01 723 72 28: Mateja Lipovšek – vodja pomoči na domu

ali osebno v Domu počitka Mengeš, Glavni trg 13, Mengeš.

Vesna Seretin

Maj - najlepši pomladni mesec Katere zasaditve v Trzinu so najlepše?

Maja je vladala rimska boginja pomladi in rodovitnosti. Rimljani so jo počastili tudi tako, da so najlepšemu mesecu v letu dali njeno ime. Tudi slovensko ime tega pomladnega meseca pomeni bujno pomladno rast. Če je majnika lepo, je dobro za žito in seno in če se Urbanu sonca zahoče, bo tudi poleti vroče, pa pravi pregovor.

Maj, mesec ljubezni in radoživosti, povsem upravičeno velja za najlepši pomladni mesec, zato želim, da bi bil tudi vam vsak dan vir veselja in navdiha. V opojnem maju je neutrudljiv in prizadeven vrtnar že prvič nagrajen. Prijetno ga ogreva majsko sonce, uživa prvo svežo solato, diha zrak, prepojen z vonjavami majskega cvetja. Povsod se prebujajo novo življenja, razlega ptičje petje in bohoti bujno pomladansko cvetje. Vseeno pa se ne pustite zapeljati in bodite previdni s postavitvijo na novo zasajenih enoletnic in dragocenih posodovk na prosto. Kraljica zima je šele resnično premagana, ko nas zapustijo njeni nepredvidljivi možje: 12. maja sv. Pankracij, 13. sv. Servacij in 14. sv. Bonifacij, imenovani ledeni možje. Ne smemo pozabiti, da se ledeni možje še vedno lahko zbudijo, zato je večino poletnih cvetlic in zelenjadnic najvarneje posaditi na vrtu šele proti koncu maja. Kdor si zasaditve upa narediti prej, bo imel morda srečo, vendar veliko tvega. Kako so nas obdarili letošnji svetniki, veste bralci ob branju mojega zapisa, jaz pa ob pisanju tega še ne vem.

Po tem datumu pa je čas, da si daste duška in s posebnim zadovoljstvom pričnete ozelenjevati balkone, terase in vrtove ter pokažete pri zasaditvah svoje letošnje nove zamisli. Bo pa vseeno še vedno zanimivo pogledati nam že dobro poznane, uveljavljene in predvsem trpežne rastline. Zasaditev korit in površin s cvetjem se kot moda pri oblekah tudi v floristiki spreminja vsako leto. Drzno in sveže – tako se v tej sezoni glasi vodilo zasaditev na balkonu in terasi. Trajnice in poletne rože, zelišča in mini sadje se spuščajo v nenavadna razmerja. Pustite se navdihniti in si drznite seči po poletni mešanici, ki pritegne nase vse poglede.

V lanskem letu sem v člankih opisala pomen in simbol rdeče, rumene, modre in vijolične barve, danes pa pogledjmo, kaj pravijo za belo barvo. Bela je barva jasnosti in je kot valovanje, na katerega se večinoma odzivamo pozitivno. Simbolizira jasnost, nedolžnost, čistost pa tudi nov začetek, rojstvo. Je tudi simbol božanskosti, popolnosti, ponosa, dobrote in večnosti. Z belimi cvetočimi posodovkami oblikujte poletno teraso. Med belimi cvetnimi oblaki in sanjsko eksotičnimi dišavami lahko sproščeno pustite dušo na potep. Prostor za sedenje povsem v belem poletju postane osvežujoča oaza dobrega počutja.

Ob tej priliki pa bi rada opozorila »ljubitelje cvetja« z najnovejšo, za nas ne prav pohvalno raziskavo. Slovenci smo edini narod na svetu, na žalost velja to tudi za kakšnega Trzinca, ki goji prepričanje, da najbolje raste rastlina, ki jo izmaknemo, torej ukrademo. Smo torej narod, ki ima navado, da se za podarjeno rastlino ne zahvali, celo več, to še posebej poudari, češ, da mu sicer ne bo uspevala.

Dunja Špendal

Drzno in sveže – tako se v tej sezoni glasi vodilo zasaditev na balkonu in terasi. Trajnice in poletne rože, zelišča in mini sadje se spuščajo v nenavadna razmerja. Pustite pot domišljiji in drznosti in omislite si poletno mešanico, ki bo pritegovala vse poglede.

Ko uživate ob pitju kave na toplem soncu, berete časopis, obedujete pri vrtni mizi ali pa preprosto udobno sedite na terasi ali balkonu, se vam pogled ustavi na fantastično zasajeni podaljšani poletni dnevni sobi in si mislite, kako je lepo. Verjamem, in zato vas v imenu komisije za urejenost kraja spodbujam, da se oglasite in naju z Zinko Kosmač povabite na ogled in seveda fotografiranje. V dolgih letih ogledovanja in izmenjav izkušenj sva že z marsikom stkali pristne vezi prijateljstva in zakaj se ne bi pridružili še vi skupini ljubiteljev cvetja in urejenega kraja? Zadnji petek v mesecu novembru, ko narava počiva in je vreme turobno, pa se bomo ponovno srečali na prireditvi in uživali ob gledanju kolažev ter čutili barve in toploto poletja.

Lastniki, sosedje in sprehajalci, prijavite v Center Ivana Hribarja, Ljubljanska c. 12 f, tel. št. 564-47-30 svoje izbrane favorite, da bo izbor čim bolj po željah vseh vas.

Dunja Špendal

Kako do evropskih sredstev?

Trzin, 10.maja – V dvorani Marjance Ručigaj v CIH je Evropski informacijski center za civilno družbo v sodelovanju s Stičičem NVO osrednje Slovenije 10. maja pripravil predavanje »Možnosti financiranja projektov v programu Evropa za državljane (EZD)«. Cilj tega programa je povezovanje ljudi iz lokalnih skupnosti po Evropi, da bi izmenjevali mednarodne izkušnje, vrednote in mnenja. Drugi del programa je bila delavnica s predstavami že izvedenih projektov programa EZD. Srečanje pa je zaključil Miha Novak iz Družinskega gledališča Kolenc s predstavitev projekta v teku Vranov let v svobodo, katerega zaključni dogodek bo 14. septembra na GEOSS-u pri Vačah. Predavanja izvajajo v različnih krajih po Sloveniji in jih močno priporočam vsem, ki jih zanimajo Evropski projekti, saj se izve veliko uporabnih in pomembnih podatkov.

Ana Pirc

Trženje oglasnega prostora

041 617 927

 grafex agencija | tiskarna

Vremena po novem, doma vse po starem

Letošnji april je vsaj vremensko počasi postavljaj stvari na svoje mesto, medtem ko za marsikaj drugega tega nikakor ne moremo trditi. Prebivalci deželice na sončni strani Alp smo še naprej v nekakšni megli, iz katere se ne vidi prav dobro, kaj počnejo na vrhovih. Zato pa toliko bolj občutimo posledice njihovega nepočetja ali napačnega početja, in to ne le v denarnicah – tisti, ki imamo vanje še kaj dati – temveč tudi v vsesplošno nespodbudnem razpoloženju. Smo v mesecu ljubezni, kar pa je videti le na koledarju. Kislo in vlažno vreme s hladnimi vložki pač niso naklonjeni Amorju, morda pa bolj tistim, ki ribarijo v kalnem oziroma smo jim v preteklosti dovolili, da so nam s svojimi dolgimi nosovi in pohlepom nadeli rogove in pustili dolgove. Letošnje vreme pošteno varčuje s soncem (padavine pač ne), zanimivo pa je opazovati tudi, kako varčujejo naši »vladarji«. Občinski so začeli kar pri krajevnem glasilu s »samoupravnim« ugotavljanjem za avtorski honorar ustreznih prispevkov, ki naj bi bili v skladu z nejasnim odlokom, ker niso bili zadovoljni z uredniškimi podatki! Pri vsem skupaj se zdi, da je v tem primeru avtonomnost urednika zadnja stvar, ki jih zanima. Veliko bolj pa jih čudi, da kljub vsemu še vedno razmišlja s svojo glavo.

Dež besed seveda ne bo rešil tega spora, prav tako ne bojkot, saj je vreme še naprej tu. Zato vas tudi ta mesec (še) ne bomo prikrajšali za vremensko sekiranje, pa čeprav smo večino letošnjih prispevkov pripravili »na kreda«. Verjetno gre tudi v našem primeru le za redno poročanje društva »za navijanje sončeve ure«. Sicer pa kakršnokoli je že Florijanovo vreme, prizadevni »Kranjci« vedno zmagajo. Tudi letos so navkljub delno slabemu vremenu uspeli spraviti pod streho Florijanov sejem in pri tem v veliki meri ugnali tudi vreme. Prvi dan je zdržalo do sredine popoldneva (odpadla je večerna živa glasba, ki jo je nadomestila posneta narodno zabavna glasba in Narobetovi »Mehikanjerosi«...), drugi dan pa skoraj do 18. ure (mimogrede, ponekod pri sosedih so imeli v času sejma že prvo letošnjo točo ...). Ze res, da ta dan jutranja ploha ni obetala kaj prida, a se je potem razvil prav živahen sejmski utrip. Kljub temu da je bil sejem zadnja dva praznična dneva, je bilo sorazmerno veliko obiskovalcev, nekaterim bi lahko dali že kar inventarne številke. Sicer pa bi morebiti v prihodnje v okviru sejma morala stati oziroma delovati tudi vremenska stojnica. Ponudba z vremenom povezanih izdelkov je brezmejnja, težje je najti dobavitelje in postaviti sprejemljive oziroma prave cene. Bo pa prihodnje leto huda konkurenca, saj bo zagotovo naraslo število ponudnikov, ki bodo prodajali meglo, saj so na vrsti lokalne volitve ...

In muhasti, pretopel ter zmerno moker (dobrih 60 litrov tudi ni mačji kašelj!) gospod, ki se je poslovil od nas tik pred prvomajskimi prazniki? Začel se je s hladnim vremenom, ki je trajalo več kot teden dni. Prevladovalo je oblačno vreme s pogostimi padavinami. Kmalu se je živo srebro dvignilo nad običajne vrednosti. Največ padavin je bilo prav v pasu od Ljubljanske kotline (pri nas okrog $\frac{3}{4}$ povprečja) proti jugu države vse do meje s Hrvaško, na Kočevskem, južnem delu Primorske ter v delu Julijskih Alp. V začetku druge, zadnje deкаде meseca sta bili še dve obilnejši padavinski epizodi. Tako kot v večini države je bil tudi pri nas temperaturni odklon med 2 in 3 stopinje C, imeli smo celo nekaj več (za okrog desetino ...) sončnega

vremena kot ponavadi. Predvsem v drugi in tretji tretjini meseca je bila povprečna dnevna temperatura vse dni nad dolgoletnim povprečjem. Sploh izjemna je bila zadnja aprilaska dekada, ki je po prvih preliminarnih izračunih v Ljubljani druga najtoplejša po letu 1948. Zadnje aprilске dni smo imeli temperature, ki so že bolj značilne za maj. Zabeležili smo tri dni z nevihtami, enega z meglo ter celo dva s snegom. April se je začel s precej zimskim vremenom (že 100 m višje je bilo pobeljeno) in končal s skoraj poletnim. Vmes je bilo tudi nekaj sončnih dni in le dve večji poslabšanji. Statistično je padavin nekoliko primanjkovalo, kar pa nam je prišlo po treh nadpovprečno namočenih predhodnih mesecih še kako prav. Nekaj zaloge nam bo prišlo v teh časih prav tudi na drugih področjih, a nikar ne varčujte z vremenom, še posebej lepim. Smo že v najbolj svetlih dneh, ko pa je treba še vedno upoštevati, da se vsak dan postopoma in proti večeru stemni do nižin, tudi trzinske.

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

POSTAJA	Padavine aprila 2013 (v mm oz. l/m ²)	Izbrani zanimivi vremenski podatki za april 2013
Radomlje	43	17
Moste pri Komendi	48	25
Vrhnika	65	23
Domžale	66	17
Grosuplje	71	20
Letališče Brnik	73	Absolutna najvišja T zraka: 25,4 °C (18. 4)
Trzin	76	25 mm padavin ob poslabšanju sredi aprila (13. 4.)
Brezje pri Trziču	85	7 zaporednih dni s padavinami (1.–7. 4)
Ljubljana Bežigrad	91	166 ur sončnega obsevanja
Škofja Loka/Trnje	94	15 dni s padavinami

Preglednica: Padavine - izbrani zanimivi vremenski podatki za april 2013 na širšem območju Ljubljanske kotline. (Viri: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVS, trzinski Vremenko.)

Statistika vremenske postaje Radomlje (332 m n.v.) za mesec april 2013:

Povprečna temperatura: 10,79 °C
 Minimalna temperatura: 0,2 °C (02.04.2013 ob 06:43)
 Maksimalna temperatura: 25,9 °C (30.04.2013 ob 14:11)

Povprečna relativna vlažnost zraka: 77 %
 Minimalna relativna vlažnost zraka: 25 % (25.04.2013 ob 16:03)
 Maksimalna relativna vlažnost zraka: 98 % (03.04.2013 ob 00:36)

Povprečen zračni tlak: 1016,8 hPa
 Minimalen zračni tlak: 1003,5 hPa (05.04.2013 ob 13:08)
 Maksimalen zračni tlak: 1030,3 hPa (24.04.2013 ob 10:47)

Povprečna hitrost vetra: 3,8 km/h
 Maksimalna hitrost vetra: 22,2 km/h (30.04.2013 ob 16:09)
 Povprečna hitrost sunka vetra: 4,8 km/h
 Maksimalna hitrost sunka vetra: 48,0 km/h (07.04.2013 ob 11:49)
 Prevladujoča smer vetra: sever do severozahod (S-SZ)
 Pot vetra (windrun): 2725,8 km

Število hladnih dni (T_{min} < 0°C): 0
 Število toplih dni (T_{max} ≥ 25 °C): 3
 Število dni s padavinami: 12
 Število nevihtnih dni: 2
 Maksimalna dnevna količina padavin: 10,0 mm (13.04.2013)
 Mesečne padavine: 43,3 mm

Javno naznanilo o javni razgrnitvi in javni obravnavi dopolnjenega osnutka Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje CT 5/1 Brodišče

1.

Javno se razgrneta:

- Dopolnjeni osnutek Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za območje CT 5/1 Brodišče, ki ga je aprila 2013 izdelalo podjetje Atelje Arkus, arhitektura, oblikovanje, d. o. o., Perovo 26, 1241 Kamnik,

in

- Okoljsko poročilo za OPPN za območje CT 5/1 Brodišče, ki ga je marca 2013 izdelalo podjetje Ipsum, okoljske investicije, d. o. o., Ljubljanska cesta 72, 1230 Domžale.

2.

Gradivo pod točko št. 1 bo javno razgrnjeno 33 dni, to je od vključno 27. maja do vključno 28. junija 2013:

- v prostorih Občine Trzin, Mengeška 22, 1236 Trzin, in sicer vsak uradni dan v času uradnih ur Občine Trzin

in

- v prostorih Centra Ivana Hribarja (CIH), Ljubljanska 12 f, 1236 Trzin, in sicer vsak dan v času delovnih ur informatork pri informacijskem pultu. Na tej lokaciji ni na razpolago uradnih delavcev Občine Trzin za tolmačenje razgrnjenega gradiva.

3.

V času javne razgrnitve se organizira tudi javna obravnava razgrnjenega gradiva, ki bo:

- v sredo, 19. junija 2013, ob 17. uri v prostorih KUD, Mengeška 9, 1236 Trzin.

4.

Gradivo pod točko št. 1 bo v času javne razgrnitve dostopno tudi na spletnem naslovu <http://www.trzin.si>.

5.

V času javne razgrnitve in obravnave lahko na razgrnjeno gradivo podajo pripombe in predloge vsi zainteresirani. Pripombe in predlogi se lahko do konca javne razgrnitve podajo kot zapis v knjige pripomb in predlogov na obeh mestih javne razgrnitve ali pošljejo na naslov Občine Trzin, Mengeška 22, 1236 Trzin. Ustno se lahko pripombe in predlogi podajo le na javni obravnavi.

Občina Trzin bo preučila pripombe in predloge javnosti in do njih zavzela stališče, ki ga bo objavila na spletni strani Občine Trzin <http://www.trzin.si/> in na oglasni deski na sedežu Občine Trzin.

Župan OBČINE TRZIN
Anton Peršak, l. r.

Civilna iniciativa VODA JE NAŠA LAST vložila zahtevo za razpis referendumu zaradi enormnega povišanja cen komunalnih storitev

Skupina občanov Trzina, Civilna iniciativa VODA JE NAŠA LAST, je v začetku maja 2013 županu Peršaku in Občinskemu svetu predala pobudo s **120 podpisi volivcev Trzina** (več kot 5 % volilnih upravičencev) za vložitev zahteve za razpis občinskega referendumu v zvezi z enormnimi podražitvami komunalnih storitev v občini Trzin. Pobuda je bila naslovljena na župana Toneta Peršaka in Občinski svet Občine Trzin.

Občinski svet Občine Trzin je namreč na 22. redni seji 24. aprila letos na predlog župana Toneta Peršaka sprejel SKLEP o višjih cenah komunalnih storitev, s katerim se strošek za vodo in kanalščino za nekatera gospodinjstva v občini zvišuje tudi za 300 odstotkov in več (iz 0,59 evra na 1,03 evra po kubičnem metru vode in na novo uvedena omrežnina najmanj 10,68 evrov).

Tabela: Poimenski pregled glasovanja glede povišanja cen komunalnih storitev v Trzinu

Ime in priimek svetnikov	ZA (povišanje cen v Trzinu)	PROTI (povišanju cen v Trzinu)
Ivan Novak	LDS	-
Milica Erčulj	SDS	
Rok Florjančič	SDS	
Judita Šlibar	Lista za trajnostni razvoj Trzina, Tone Peršak in sokrajani	-
Peter Ložar	Lista za trajnostni razvoj Trzina, Tone Peršak in sokrajani	-
Franc Pavlič	Lista za trajnostni razvoj Trzina, Tone Peršak in sokrajani	-

Jožefa Valenčak	Lista za trajnostni razvoj Trzina, Tone Peršak in sokrajani	-
Milan Karče	Lista za trajnostni razvoj Trzina, Tone Peršak in sokrajani	-
Romeo Podlogar	-	Za zeleni Trzin
Mag. Frane Mazovec	-	Trzinci
Barbara Sršen	-	Trzin je naš dom
Irena Habat	-	Trzin je naš dom
Peter Pelan	-	Trzin je naš dom

Svetniki konstruktivne opozicije so s svojim glasovanjem pokazali, da zastopajo interese občanov in ne nasedajo zgrešeni (in dragi) politiki Toneta Peršaka in vodnih kapitalskih lobijev v obliki Javnega komunalnega podjetja Prodnik.

SKLEP o podražitvah je bil objavljen v Uradnem vestniku Občine Trzin št. 3/2013 dne 30. aprila 2013 in je začel veljati 1. maja 2013, tako da bomo občani Trzina posledice nerazumnih deležni že pri obračunu za mesec maj.

Oblikovana zahteva za razpis referenduma Civilne iniciative VODA JE NAŠA LAST

»Ali ste za to, da se potrdi SKLEP o prilagoditvi cen komunalnih storitev z Uredbo o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja št. 22-1/2013, ki ga je Občinski svet Občine Trzin sprejel na seji dne 24. 4. 2013 in je bil objavljen v Uradnem vestniku Občine Trzin dne 30. 4. 2013?«

Skupina volivcev zahteva, da občani Trzina na referendumu SAMI IN BREZ AVTOKRATA PERŠAKA IN NERAZUMNIH SVETNIKOV IN SVETNIC ODLOČAMO, ali naj se omenjeni sklep z veljavnostjo 1. maja 2013 potrdi ali ne.

V Civilni iniciativi VODA JE NAŠA LAST menimo, da je sprejetje novih cen nelegitimno ter v nasprotju z interesi občanov Občine Trzin, saj predstavlja enormno povečanje stroškov komunalnih storitev v občini Trzin, ki ni upravičeno z verodostojnim pojasnilom, ne temelji na veljavnih pravnih temeljih ter je bilo sprejeto po nelegitimnem postopku.

Predlagatelj povišanja (župan Peršak) v postopku sprejemanja ni verodostojno in strokovno pojasnil neupravičene podražitve storitev niti v gradivu, predloženem za odločanje na občinskem svetu, niti v razpravi na 22. redni seji dne 24. 4. 2013.

Na podlagi pomanjkljivo pripravljenega predloženega gradiva za odločanje na 22. redni seji izračun pokaže, da se strošek oskrbe z vodo in kanalizacije v primeru mesečne porabe 7 m³ vode (gospodinjstvo z dvema osebamama) poveča za več kot 300 % oziroma je strošek več kot 4-kratnik dosedanjega, kar pa je v nasprotju z uredbo in uradnimi pojasnili Ministrstva za kmetijstvo in okolje (dvig cene za več kot 30 %). Torej je očitno, da so se cene s potrditvijo sklepa v občini Trzin povečale za več kot 30 %, Javno komunalno podjetje Prodnik, d. o. o., pa v prehodnem obdobju (do 1. 1. 2013) predhodno ni dobilo soglasja občinskega sveta Trzin. UREDBA namreč jasno določa, da izvajalec (Javno komunalno podjetje Prodnik, d. o. o.) lahko uveljavi le ceno, navedeno v soglasju.

Župan Anton Peršak in direktor javnega podjetja Javno komunalno podjetje Prodnik, d. o. o., sta na 22. redni seji kot poročevalca predstavila dokument z naslovom »Prilagoditev cen komunalnih storitev z uredbo o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja«. Gradivo za odločanje na 22. redni seji Občinskega sveta, ki dejansko sploh ni vsebovalo elaborata o oblikovanju cene izvajanja storitev javne službe in je bilo podlaga za odločanje o zadevnem SKLEPU, je bilo torej tako pomanjkljivo in nestrokovno pripravljeno oz. predstavljeno, da ne vzdrži resne strokovne argumentacije.

UREDBA namreč ne določa, da morajo občine povečati ceno komunalnih storitev za uporabnike, temveč določa enotno metodolo-

gijo izračuna stroška, ki pa ne sme presegati 30 % povečanja glede na cene pred prilagoditvijo novi metodologiji iz naslova UREDBE.

Gradivo z naslovom »Prilagoditev cen komunalnih storitev z uredbo o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja« tudi ne vsebuje obračunanih cen posamezne komunalne storitve javne službe, prav tako ni razvidna stopnja DDV-ja.

Površna in škodljiva vloga Nadzornega odbora

Gradivo, ki je bilo podlaga za sprejetje SKLEPA, je obravnaval tudi Nadzorni odbor (NO) Občine Trzin, ki pa je menil, da je bilo gradivo primerno pripravljeno in primerno za potrditev na najvišjem organu Občine Trzin! V Civilni iniciativi smo na podlagi uradnih zaključkov NO, ki mu predseduje Darko Končan, zelo zaskrbljeni. Menimo namreč, da bi morali predsednik in člani NO bolje poznati predpise in postopke sprejemanja pravil lokalne samouprave v Trzinu ter delovati bolj resno, strokovno in odgovorno. Površni in nedosledni zaključki NO občanom Trzina prinašajo več stroškov kot koristi.

Preuranjena objava SKLEPA v Uradnem vestniku Občine Trzin

Župan Peršak je namreč še pred 15-dnevnim zakonskim rokom za vložitev zahteve za razpis referenduma (ki se je iztekel šele 9. maja 2013, torej na dan zmage nad nacizmom in fašizmom) zadevni sklep konec aprila 2013 že objavil v Uradnem vestniku Trzina in s tem grobo kršil temeljne pravice občanov iz naslova soodločanja v lokalni skupnosti. **S takšnim nelegitimnim in nedemokratičnim ravnanjem pa nam je občanom Trzina župan že povzročil škodo, saj bomo njegovo zaletavost v svojih denarnicah uporabniki občutili že ob majskem obračunu JP Prodnik.**

Nasprotje interesov Polonce Gorše Prusnik

Civilna iniciativa občane opozarja še na nasprotje interesov med Polonco Gorše Prusnik, predstavnico občinske uprave, ter Javnim komunalnim podjetjem Prodnik, d. o. o. Polonca Gorše Prusnik je namreč direktorica občinske uprave Trzin ter hkrati članica Nadzornega sveta Javnega komunalnega podjetja Prodnik, d. o. o. Namesto da bi Polonca Gorše Prusnik kot visoka predstavnica Občine Trzin končno začela zastopati predvsem interese občanov Trzina, je v času sprejemanja SKLEPA delovala izključno v interesu kapitalskega Javnega komunalnega podjetja Prodnik, d. o. o., in njegovih povezanih (preko izvajalskih in podizvajalskih) oseb. Polonca Gorše Prusnik je kot nadzornica v Javnem komunalnem podjetju Prodnik, d. o. o., delovala v smeri nelegitimnega, nerazumnega in dragega poskusa povečanja cen komunalnih storitev v občini Trzin.

Civilna iniciativa VODA JE NAŠA LAST (ki že v tej prvi fazi zajema več kot 6 % vseh volilnih upravičencev) vse deležnike prosi, da spoštujejo v zadevni pobudi navedene vsebinske in druge argumente ter razpišejo naknadni referendum o SKLEPU o prilagoditvi cen komunalnih storitev z Uredbo o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja št. 22-1/2013 z dne 24. 4. 2013.

Spoštovane občanke, cenjeni občani! Ne dopustimo drugim, da odločajo namesto nas.

VODA JE NAŠA LAST!

Civilna iniciativa VODA JE NAŠA LAST

 digitalni tisk
ugodnejši, hitrejši, manjše naklade

prospekti in katalogi knjige in brošure
vizitke in vabila dopisi in letaki
zloženke in plakati glasila in časopisi
nalepke koledarji

PREDNOSTI DIGITALNEGA TISKA:

- tisk le trenutno potrebne količine
- cenovno ugodnejši za manjše naklade
- omogoča tisk spremenljivih podatkov
- kratek dobavni rok
- presonalizacija vaše reklame z bazo podatkov
- mat, sijaj, brezlesni, eco, samolepilni papir,...

25 let **grafex** agencija | tiskarna
prijazni s časom
041 617 927
www.grafex.si

Preko **200.000 strank** v več kot **50 državah**, 2.200 zaposlenih. Mednarodno uspešno, toda regionalno utrjeno. Tehnološko na najvišjem nivoju, toda v jedru trdno na tleh.

FÖRCH je eno **vodilnih podjetij**, ki se ukvarja z direktno prodajo potrebščin za delavnice, montažnih in pritrdilnih artiklov.

Ogromna izbira

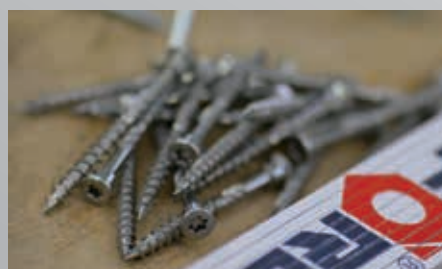
Preprosto
vse deluje!

Strokovno
svetovanje

Izjemne storitve

Od **1. marca** sedaj na **novi lokaciji v IOC Trzin, Ljubljanska c. 51a** (zraven bencinskega servisa).
Otvoritev novega razstavnega prostora bo v **četrtek, 23.5.2013**, s pričetkom ob **10. uri** ...